

செவ்வழி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வேஞ்சமாக்கூடற் புராணம்.

பாயிரம்.

சுருதி
விருத்தம்.

திருமகள் கருமகள் தின மிறைஞ்சித்
சுருமகள் முகமரைக் குதய குரியன்
திருமகள் குவளைசொக் கெழுமுடா மதி
பொருமக னிபமுதனடிகள் போற்றுகாம்

பரசிலம்.

வேறு.

பழுத்தவரு ளிடயமதி லுயிர்கண்மல மகற்றிடுவான் பரிந்து மிக்கச்
செழித்துறுதந னுவங்கட்டி வினைஞாந ளுட்டியமின் நீதுறாத
விழுத்தரு நின் மலமாக்கித் துணைபடிக்கீழ் நிறுவியொரு விளையாட்டாற்றுஞ்
வழுத்து துரியாதீதத் தப்பாலாய் விளங்குமொன்றை மனசு தட்டுகொள் ளாம்.

பராசத்தி.

வேறு.

தன்மணியி னெனியுலர் மணமு மதிக்கலையு
முயிரலிக் கதிருமென வோங்கி யெந்த ஞான்றும்
பெண்பணியாய்ச் சொற்பொருளாய்ச் சிவபெருமானுடனே
பிரியாது கலந்துலக மெல்லாமு மாகிக்
கண்மணியாய்த் தனித்துத் துடைத்தருள் பாலிக்குங்
கண்ணி யருட் கணியமுதைச் சிவநாதத்தேனை
விண்மணியா யுயிர்க்குயிராய் மாசகன்ற ரகத்தே
வீற்றிஞ்சும் பாசபரையைப் போற்றி வழிபடுவாம். (உ)
சுமாதேவியே. செவ்வழி.

வெஞ்சமாக்கட்டற்புரணம்

விசுருட்சுரர் துதி.

வேறு.

வாளுலவு நதர்பொடிப்ப மலைவிலனை பிடிப்ப மழைகண உம்பேற்றுக்
காணுலவு மிதழிகண்ணி தாலிடை கேதனமூதி கவினக்டொண்டு
தேனுலவு மினியபண்ணர் மொழிக்கிளி புன் முறுஉல்கொடு சிறந்துமேவ
மீனுலவு சிற்றூற்று செஞ்சைவிஞா தேசா பழ விலை நீப்பாரால். (உ)

பண்ணேர் மொழியம்மை துதி.

வேறு.

பண்ணோ மொழி காமரு துமபை யொடும்
விண்ணோ மொழி வேணமதி வேணியறா
உண்ணோ மொழி யோதுமி ட து உளா
பண்ணோ மொழி யமமை பசுமணி உாம். (ச)

தக்கிணாமாத்தி துதி.

வேறு.

பன்முக மாவிரிந்த பழமறைப் பாவை யந்தந்
தன்முக மறிதந் கின்றித் தயங்குமப் பொருணை உர்க்குஞ்
சொன்முக முணாத்தந் கின்றிச சுட்டியாக கிருந்து காட்டுந்
தென்முகக் கடவுள்பாந்ந் சிசையு ணிறுத்ததுவாமே. (இ)

வைரவக்கடவுள் துதி.

வேறு.

குலமுடுக்கை கிடகாகந் தோன்று பிரம கபாலமுற்றுச்
சாலவிலகாப் பிறையெயிறுந் தனுகண் முடுவற்பரியேறிக்
கோவ மிருகக் கினவடிவாய்க் குலவு விருத்த புரிகாக்குங்
கால உயிர வன்றுணைத்தாட் கருத்து ளடைப்பாமவினையறவே. (சு)

சுப்பிரமணியர் துதி.

வேறு.

வந்தவேள் பொடியாக மலர்ந்தவா னுதல்நற்கண் வழியு னின்று
வந்தவேள் வியனெழுந்த சினமறித் னடல் கெடுத்த வாத னன்புர்க்
கெந்தவே னையுமுதவு பரமணணி வெஞ்சைசாக ஈடத்தி வேங்குந்
கந்தவே ளிருசரண கமலமுன முறவமைத்துக் கருது வேங்கால். (சு)

திருமால் துதி.

வேறு.

பூத்தானை யொளித்தானைப் பொருவினாதி பூத்தானைப் புனிகை மானன்
காத்தானை விளித்தானை யளித்தானை யமுதராக கனிவிகோதக்
சூத்தானை மந்தானை யடாத்தானை யமராதிகழ் கோக்கட மமை
மேயத்தானை மூத்தானை வெஞ்சைநிரு வுத்தானை வேண்டி வாழ்வாம். (அ)

திருமகள் துதி.

வேறு.

வருநெடுமா கருணைவடி வுடையமலை மகளிடப்பான் மருவா நீன்ற
ஒருநெடுமா வேகனெளிர் வெஞ்சைதனில் வால்வோயு முகணம்மற்ற
திருநெடுமால் ஊககலந் தமாநதடியாா வினவுமருஞ் செல்வ நலகுங்
கருநெடுமான் மருட்டுவிழி மலாமாநி னிருசரணை கருததுட் கொள்வாம். (க)

நாமகள் துதி.

வேறு.

வாணி லாமணி மாவடம புத்தகம
பாணி கோணநி பத்ம னிவைகொணுங்
காணி கோணநி கலிபு மருங்கலை
வாணி யமமை மலரடி போறறுவாம். (ஈ)

சூரியபூர்த்தி துதி.

வேறு.

செஞ்ஞை யிதநச் சிறப்பும வெஞ்சையின்
மஞ்ஞை பாகன் மலரடி யுனாதேவர்
ஞஞ்ஞை யுட்புற நாடிரு ணீங்கிவாழ்
சஞ்ஞை கேள்வன் சரணஞ் சரணமே. (கஉ)

திரு நந்திதேவர் துதி.

வேறு.

சுருணந்தி யாவர்த்த மெருக்கலர் குடி யேற்ற
தருணந்தி மிலேற்றருள் சமபுவின் சைவ ஞானத்
தெருணந்தி டசகிந்த முற்றிடுஞ் சர்மொழிநத
அருணந்தி தேவ னணிபாத மகத்துள் ளைப்பாம். (கஃ)

செய்-கையித்த.

வெஞ்சமாக்கூடற் புராணம்.

அகத்தியர் துதி.

வேறு.

மதியம்பொதி சூடையன்றிரு வாழுந்தமிழ் மொழியுங்
கதியுந் தரு நதியுந் கொடு கவினுங்விநி தடவிச்
சதி முந்துவில் ஊலோந்திற சலவொண்ணிதி பருகிப்
பொதியந் திகழ் முனியன் கழல் புருமென்னக முகவே. (கக)

ஆளுடைய பிள்ளையார் துதி.

வேறு.

அறந்த பாலை செங்கலெனத் தோற்ற மயிலப்பதி பொருந்தி
யிறந்த பாலை பென்புருப்பெற் றெழநீண் முடியெம் மிறைவனிடஞ்
சிறந்த பாலை யேற்றவறச் செல்விகனாகச் சிறுகிணத்திற்
கறந்த பாலை யருந்தி யெழுங் காழிமுகிலைப் பரசுவாம். (கச)

ஆளுடைய அச்சு துதி.

வேறு.

வீணப்பாடி லாதொரு திரிநிபுற மறைமலர்க்கா வீழியிட்டேத்தம்
புணப்பாடி யரியான யருந்தாது யெழிப்பதிகம் புலந்தொழை
வீணப்பாடித் திரிசுல மிடமுறப் பெற்றமுனி யாளுய் மகண்
முணப்பாடித் திருநாவிக் காசபய மலர்ப்பதககண் முடிமேற் கொள்வாம்.

ஆளுடைய நம்பி துதி.

வேறு.

சூழும்பாலை கிடமுளங்கைச் சுருக்கியேந்தித் தொல்லுலகீ
சூழும்பாவைத் திருமுன்ன ரீட்டிப்புயியிற் நமிழ்பாடித்
தூழும்பாவை பிணக்ககற்றத் தரையிலவரைத் தூதுவிடும்
வாழும்பாவை யழுத்தநம்பி மலர்ப்பூஞ்சாணஞ் சாணமக்கே. (கக)

ஆளுடைய அடிகள் துதி.

வேறு.

ஆலடி யிருந்து நால்வர்க் கருளிய நிலை குருந்தின்
காலடி யிருந்தை காட்டக் கருத்துற வுணர்ந்தோன் ஞானபி.
பாலடி யிருந் த்தென்று பகர்ந்தென வாசகத்தேன்
தூலடி யிருந்து சாற்றும் தூட்பமாநவன் ஞான்போற்றி. (கக)

சண்டிகேசுரர் துதி.

வேறு.

பீழுது றுதபரையீரு பூக்களோ
 டெழுதுங் தீசு^௧னினிய விழாவணி
 தொழுது காணச் சுரர்க்குத் திருமுகம்
 எழுது சண்டே சுரனடி யேத்து வாம். (௧௮)

திருந்தோண்டர் துதி.

பண்டை வேதப் பழுவெறி பந்துடையக்
 கொண்ட நன்னெறி கொணுதுள நாமெய்
 அண்டர் தம்பிராற் காக்கி யமைதிருத்
 தொண்டர் பாதத் துணையெமக் குத்துணை. (௧௯)

திருவேடந்தேவர் துதி.

வேறு.

அகஞானத் திரளுதக வகழிகடந தடைவுபொத்
 தவவேடம் பலபுனைந்து சன்மார்க்கத் தடமறிந்த
 சிவவேடம் தவரோனுந் திறம்ப்யொழுருவ ரோனும்
 அவர்பாத கமலமல ரண்சொகிற் கணியெமக்கே. (௨௦)

வேறு.

தூர்பயன்.

தாரணியில் விசுருதேசீர் விளங்கு வெஞ்சைத்
 தலபுராணத்தினையன் பாகக் கீகட்டிபார்
 சீரணிகொள் மணமுறுவர் மகவுயிர்ப்பர்
 தியனோ யகன்றுகல்விச் சிறப்புக்கொள்வர்
 பேரணிகொ ணிதிபெறுவர் வெற்றியோங்கிப்
 பெற்றிமிசு வாழ்நாளின் பாகப்பெற்று
 ஏரணியும் வானுலக னின் பமாந்தி
 இன்னவிலேற பதநிழற் கீழிருந்து வாழ்வார். (௨௧)

வாழ்த்து.

வேறு.

வானமழை பொழிக பயிர்வனம் பெருகிவினை பொருள்கள் மல்கியோங்கத்,
 தேனமருங் குழலயருமாடவரும னையறத்திற் சிறந்துவாழ்க
 ஞானமுது வெதகெறி சைகெறி தழைத்தோங்க நாளிலததில்
 ஆனமருஞ் சிவபெருமா னுலயபூசனை பெருக வன்பின் மாமேதா. (௨௨)

அவைபடக்கம்.

வேறு.

வல்லிபங்கன் கோயில் வலம் வருங்காலே ஒருமுதம கேசர் தோன்றித்
தல்லியலெண் பொடியெழுந்த வணிந்து பழஞ்சுவடி யன்புதோன்ற நல்விச்
செல்லியல் கொளிதை விருந்தப் பாவலிசைத்திடுதி யெனத் திருகாய் புத்துச்
சொல்லி மறைந்தருளினருள் எவசமுற்ற திருவிழி நீர்துளித்த தம்ம. (உக);

புனிதமுது முதுகைவப் பெரியர்தரு சுவடிதணிற் புரமுன்றட்ட
தனிமுதலெம் விகிருதபுரி மாண்மியங்கத்திய நடையிற் றயங்கக்கண்டே.
எனனதுசிறுமையு மகன்றவிதன் பெருமையை மகத்தே யெண்ணியெண்ணிக்
கனவிதுவோ வெணக்கலங்கி யனுமெருசெயும் பெருமான் கனவிடுன்று.

திருநெடுமா லுத்திவரு திசைமுக னோதிமறையைச் சிறுருஞ் சொல்வர்
மருவுமிராயாங்கரத்து வாணனிகை சிவபுனை வனமிலாத்
இருமுடக்கை யரினையரு யிபற்றுதிரு ரிதையாறு மெற்கின்றானால்
ஒருசிறிது மறியேன் சொல்லினும் பெருமா னுவப்புறமென் றோதலுற்றேன்.

வேறு.

வல்லிடி முழக்கிக்காட்டும் வான்மழைப் பெயலைச் சேற்றுப்
புல்லிய தவளைகத்திப் புலப்படுத்தலை மாணும்
சொல்லியல் முதலவல்லோர் சொலந்தரு மிந்தூல்தன்னை
நல்லியல் சிறிதுமோரா நாயினென் புகல்வதம். (உச);

பாரிரம் முற்றுப்பெற்றது.

நாட்டுப்படலம்.

:01:

வேறு.

கலைமிது புலவரென்றுங் கனிந்து செந்தமிழா லோதும்

அலைமிது வானிகாஞ்சி யாம்பிரா வதிமுத்தாறு

நிலைமிது பொன்னியுடு நீக்கறப் புணர்ந்து மல்கும்

மலைமிது கொக்குநாட்டின் வளஞ்சிறி னுரைக்கலுற்றும். (க)

வாக்குநன் மனத்த மெட்டா மாட்சியா யுயிரினேந்தும்
ஆக்குகோ எனிப்போ னீப்போ னுமே மலத்தொடக்கை
நீஞ்சுத்ரு குருகையெங்கு நீனைந்நிமி விஞ்ருநல்க்கார்
தேக்குந வினக்க தன்ஞூற் நெந்தது கொங்குநாடு. (உ)

சர்ச்சனற் குமாராதி தருமுனிவேவர்க னனித்தம்
அர்ச்சனை புரிந்து போற்ற அளவிலா லின்ப மீட்டுஞ்
சிற்சலை முழுமுடச் செல்லம்போ னனைத்த நல்கி
பொற்சலை யெனப்பெ ரொக்கப் புரிந்தது கொங்குநாடு. (ங)

சோழநன்னுமிக்கச் சோழனைத் தென்ப வக்கை
ஆழிசூழலகிந்தற வமைதலீர் வளத்தாகாங்கோ
குழும்ப புனல்சாயெரித்தாதி முந்தாக்கி
வாழிடத் கொடுத்துவிட்ட வளத்தக கொங்குநாடு. (ச)

நீதிம்கினை யன்பராக நீடுசொல்லுமார் படலவர்
மதிக்க நல்கிடங்காணது வண்டம்புப் பாகாத்தாற்
துதிக்கமாண் பொருள்கடந்த துய்யசேரலர் தொல்லோர்கள்
கதிக்கநல் வாகபூண்ட சவிறுறு கொங்குநாடு. (ரு)

பண்டியத்தலை மேவு பண்ணவன் பாய்ந்தமேன்மைப்
பண்டியத்தலை புண்ணியத்தமிழிலநான்
அண்டியர் உண்ணிபாக னருளுமோர் பாகாத்தின்
பண்டியோழியாய் நினை வளத்தது கொங்குநாடு. (க)

கான்மலி தளிரும் புஷங் கனியுரு செழிந்தகாவற்
தேன்மலி மொழியார் துய்மி சேர்குழல் மேனியேர்வு
ஆன்மலி பானைய நீரு மாலயம் வேள்கிசுல் மொள்
வான்மலி தளியுந் கொங்கு வழங்கலார் கொங்குநாடு. (எ)

சுருருவாக நின்றலின்பல வெனக்கொ ளம்மை
பாருறு பன்னாட்டுள்ளும் பயன்பெறு திங்காட்டெய்தி
நீருறு சடையெம்மண்ண னிகாறு மிடப்பாலேற்றே
ஒருரு வாகநிற்க உயர்ந்தது கொங்குநாடு. (அ)

வினையின்றி முனையேதென்னல் வெற்றறையாக வற்றிப்
புதர்கெழி பொய்கை நன்னீர் பொருந்தி மூவாண்டினுண்ட
மதிலைநல்வளர்ச்சிகுட் வன்கரா வுமிழ்ந்த காட்சி
அதிசய மாதலான்மிக் கருமையாய் கொங்குநாடு.

அடைவுள புலமைவாய்ந்த ஊழிகளிறைவன் பாலன்
புடையவர் மஞ்ஞைஞவல்லி முதலிய வுயிர்களேனும்
முடையுறக் காணின் மாழ்கி முடியுறுதலுபு நல்குங்
கொடைமட முடையார் வாழ்வு கூழிடு கொங்குநாடு. (க)

அருந்துதற் குதவாரீரா யரிபுறு மாமை மின்கள்.
உநந தம்ப டிடித ணண்கி மாந்நிடு துளையொன்றும்
(இருந்) வாழ் கட விலீடுகி ஏறறமா மற்றை மூன்று
திருந்நா னன்னிலத்து மேன்மை செறிந்தது கொங்குநாடு. (கஉ)

இந்தான் ஓடுமன்றை யிருநிலத்து யிரனைத்தம்
சங்கதமரி பதாநந் தவமடிகித் தினிதின்வாழ
முந்நாடு கருவியாய டையுயர நேர்ந்து மூலம்
வந்தவா மொழிவாக கீற்றுமதி புனை சடையற்போற்றி. (கஉ)

பனி.

வேறு.

ஓதவானவ னருளினா லிருளம ருயிர்கள்
தினாறுநாரு டைடந்துமே லெழுந்துது செயல்போல்
காதுடீனல் டெயிலெரி வெமமையாற் கருத்த
ஓதவாரிக் ராவியாப்ப் புலியின் மேலுயர்ந்த. (கஉ)

உற்றகாலமே லெழுந்தநின் ரோட்ட வன்மை
யற்றமெல்லிளங் குழவி கீழ்விழுந்தனே ராகும்
சுற்றவாவிமுன் பனியென விளர்ந்து மேற்போகா
திற்றுவிழ்நாடு பெற்றியாய வளர்வுறு மீண்டு. (கஉ)

வலியதானைநேர் வாவுகாண்குறு கிரார் குறும்புப்
பொலிவகன்றயன் மறைவுறு பழக்கினைப் பொருவும்
மெலியபுதுவையும் புலர்த்துவெவ வியபனி விடிந்தங்
கலரிமீதுறக் காண்டலு மகன்று போயினவே. (கஉ)

மெல்லவண்டடங் தடந்தடவரை யெலாமேவுத்
அல்லில்வெண்படாம் போர்த்தெனக்கவித்து செவ்வறகம்
புல்லின் மென்ஞனி தன்னிஞன னெரி யெனப் பபாந்து
செல்லுமஞ்சென வெருபெயருற்று மேற்சென்ற. (கஉ)

உயர்வுமேவுறார் தகுநிடார் தொகுதியினாடே
இயல்புகொள்ளின்மே னிலபெறு வாரொன்றகேற்பு
உயரமேவவொண்ணுத புன்பனி தகுமுறவு
பயிலவன்மைகொண் டொர்விசம் பாற்றிடைப் பார்த. (கஉ)

வரினுந்நு லெருவிடல் களைக னெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
நேரினுமென்னப் பெரிதுணர் களமர் பித்தலுக் தருவினை புரிவர்
துரினுங் கினைத்துப் பொன்னிறத்தாகி சூல்கொடு கதிரனமுதிர்ந்து
பாரிணம் விழுந்து வணக்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலைபெறுகளமர்.

வேறு.

செல்லான் திழவ னிருப்பின் செயும் புலர்ச்
தில்லாளி னூடு மெனவுணர்வு பெற்றுழுகர்
வல்லா னினமிருந்து மற்றவினை யாற்றிடினும்
நில்லாது கோக்கி கிகழ்ச்சிவினை சாற்றுவவரால். (எக)

பல்வகைய புள்ளும் விலங்கும் பசிதீர்க்கு
செல்வனவு நன்மை செறிநூளு நன்குணர்ந்து
கொல்வனைவன் கூட்கூடர்ச் சூயம்பாணி யேத்திமுள்ளர்
சொல்விளம்பி யான்சூயங்கித் தோன்றினர் புன்சொல் விளம்பி. (அய)

வேறு.

சாற்றிலக் கணத்தி னுழபடையெடுத்தோர் தகவுறு மோரிருபகட்டிற்
சூற்றிய யெருத்த மிசைதுகத் தடியைத் தூக்கிவைத் திருகண்ணி
யேற்றுயர்சுவலி னடுவினிலேர்க்கா லிசைவுறப் பொருத்தி நீண்டததை
ஆற்றலா லிசைத்து மற்றுளவற்றை யடைவுறப் புட்டினருழவுர் (அக)

வத்துறுமேழி தனையிடக் கரத்திலின்புறப் பற்றியேருட்டு
கூர்த்துள சிறுகோல் வலக்கரம் பிடித்துக் குறுக்கவைக் குளம்படிசெங்
பூத்தசீற் றத்துநெரியரு மருப்புப் பொத்துக ஞரப்பி வன்றறையி [கட்
னோர்த்தியாயப் படைச்சால் கோலிநன் குழுதல் கிகழ்த்தினர் மருத்தி
துழுகர். (அஉ)

கவுணியர்மதலை தடவலுஞ் செழியன் கனமுட நேர்பெறன் மானத்
தவழ்தரு பரம்பு தைவர வுயர்வு நாழ்வுசீர் திருத்திய பழநன்
தவவகச் சிவம்ப ரார்த்தமாப் புறத்துந் தாயிக்குஞ் சிவகுருங்கர
வுவனுறு நாறபறித்தயற் புறத்து முழத்தியர் கட்டுமேவுவரால். (அக)

வரினு ந்நு லெருவிடல் களைக னெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
நேரினுமென்னப் பெரிதுணர் களமர் பித்தலுக் தருவினை புரிவர்
துரினுங் கினைத்துப் பொன்னிறத்தாகிச் சூல்கொடு கதிரனமுதிர்ந்து
பாரிணம் விழுந்து வணக்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலைபெறுகளமர்.

வேறு.

செல்லான் கீழ்குனிருப்பின் செபு புலந்தே
இல்லாந் னாடு மெனவுணர்வ பெற்றழுவா
வல்லா னினமிருந் து மறறவினை யாற்றிடினும்
நில்லாது நோக்கி நிகழ்ச்சிவினை சாற்றுவரால்.

(அடு)

பல்வகைய புள்ளும் லிலங்கும் பளிளிந்து
செல்வனவு நன்மை செறிநாளு நனகுணந்து
சொல்வனை யன் கூண்கூடக் குயம்பாணி யேந்திமள்ளர்
சொல்லினமபி யான்மயங்கித் தோன்றினர்புன் சொல்விளம்பி.

(அசு)

அரிநதிடுவா செர்த்திடுவ ரடுக்கியரி யாட்சுனம்கள்
வரிநதிடுவா தூர்நிடு வலிமைபுறத் தலையில்வைப்பர்
தெரிந்து களத்தேபலபோ செப்துகரும் பசுந் து
விரிந்த கலைக் குரத்தாடைப்பால் வேறுசெய்துப் பலாஸமுற்றும்.

(அள)

கொம்பசையு முலையெய்தி ருவிபொலிவெல் லினைகதூர்தப்
பம்பியுள்ளீ டணைதில்லப் பசுடியெனக் கையபரந்த
சம்புரைய சித்தாந்த சைவமுனை புன்ம, ப்பெய்க்
குய்பின் னிகுந் து ருனிக் தாடும பாணமையென.

(அசு)

சட்டையரு செஞ்சால் யினிவ்விதைநெ லினிதெடுத்த
கோட்டைகட்டி யிறையாதி கொடுப்பவளித் தெஞ்சியன
மோட்டைருமைச சகடந்தி முதுகளஞ்சி யுத்தன் மசுது
வீட்டுவரு வ்ருத்தாமி லேட்டைக்கொள்வா ருமுமுழுவர்.

(அசு)

செஞ்சாலி வள மன்றிக் தென்னையழக்காய் திரையன்
மஞ்சாடு நெட்டிலைய வானாமபைக் குலப்படப்பை
செஞ்சேனை கருணை*நிசி செங்கரும்பு ரேகாக்கொம்பு
மெஞ்சாது பயன்பெருகி ததலும பயன்பெருகி.

(அசு)

மரைவாய்சேர் கயல்கவவு மடநாரை மருதமர்ந்து
தரைவாயே ருழவர்கிணை தனின்னெருவி வாய்திரப்பக்
கரைவாய் நின்றருங்குரவை கனித்தாடு கடைசியாகள்
நிரைவய்வீழ்ந திடவாரப்பால் நீர்நாயாழ்ந் தொடுங்குதிமால்.

(அசு)

பெற்றதாய் வளர்த்துநீடாப் பெடைக்குயில்கு விடுஞ்சேலை
யுற்றான் கரைசைபொன்னி யொடுவானி கூடுநனா

எறினுகன்ற லெருவிடல் களைக னெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
சேரினுமென்னப் பெரிதுணர்க்காமர் தீர்த்தலுந் தருவினா புரிவர்
தூரிலுந் கிளைந்துப் பொன்னிறத்தாகி சூல்கொடு கதிராணமுதிர்ந்து
பாரிலும் விழுந்து வணக்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலெயறுகளமர்.

வேறு.

செல்லான் கிழவ னிருப்பின் சேயும் புலர்ந்
தில்லாளி னாடு மெனவுணர்வு பெற்றபுலவர்
வல்லா னினயிதந்து மற்றலினை யாற்றிடினும்
நில்லாது நோக்கி கிழிச்சிவினை சாற்றுவாரால். (எக)

பல்வகைய புள்ளும் விலங்கும் பகிர்ந்து
செல்வனவு நன்மை செறிநாளு நன்ருணர்ந்து
கொல்வனாவஹ் கூன்கூர்ம் குயம்பாணி மேத்திமன்னர்
சொல்விளம்பி யானையுக்கித் தோன்றினர் புன்சொல் விளம்பி. (அல)

வேறு.

சாற்றிலக் கணத்தி னுழுபடையெடுத்தோர் தகவுறு மோரிருபகட்டிற்
சூற்றிய யெருத்த யிசைதுகத் தடியைத் துக்கிவைத் திருகண்ணி
யேற்றுயர்சுவலி னடுவினிலேர்க்கா லிசைவுறப் பொருத்தி நீள்வடத்தை
ஆற்றலா லிசைத்து மற்றுளவந்தை யடைவுறப் புட்டினருழவுள். (அக)

வத்துறுமேழி தனையிடக் கரத்திலின்புறப் பற்றியேருட்டி
கூர்த்துள சிறுவோல் வலக்கரம் பிடித்துத் குறுக்கவைத் குளம்படிசெந்
பூத்தீற் றத்துசெரியிரு மருப்புப் போத்துக ஞாப்பி மன்றலாயி (கட்
னோர்த்தியாய்ப் படைச்சால் கோலினன் குழுதல் கிழித்தினர் மருத்தி
ஐழவர். (அஉ)

கவுணியர்மதலை தடவலுஞ் செழியன் கணமுட கேர்பெறன் மானத்
தவழ்தரு பரம்பு தைவர வுயர்வு நாழ்புரிர் திருந்திய பழுவன்
தவவகச் சிவம்ப ரார்த்தமாப் புறத்துந் தாழிக்குஞ் சிவருருக்கா
வுவனுறு காறுபறித்தயற் புறத்து முழுத்தியர் கட்டுமேவுவாரால். (அங)

எரினு கன்ற லெருவிடல் களைக னெறிந்து நீர்தேக்கலிற் காப்பு
சேரினுமென்னப் பெரிதுணர்க்காமர் தீர்த்தலுந் தருவினா புரிவர்
தூரிலுந் கிளைந்துப் பொன்னிறத்தாகிச் சூல்கொடு கதிராணமுதிர்ந்து
பாரிலும் விழுந்து வணக்கிட மகிழ்ந்தார் பண்ணைபா னிலெயறுகளமர்.

வேறு.

செல்லான் கிழவனிருப்பின் செய்யும் புலந்தே
இல்லாளி னூடு மெனவுணர்வு பெற்றுழவர்
வல்லா ளினமிருந்து மற்றவினை யாற்றிடினும்
நிலவாது நோக்கி நிகழ்ச்சிவினை சாற்றுவரால்.

(அடு)

புல்வகைய புள்ளும் விலங்கும் பசிதீர்த்து
செல்வனவு நன்மை செறிநாளு நன்குணர்ந்து
சொல்வனைவன் கூன்கூர்க்க சூயம்பாணியேந்திமள்ளர்
சொல்லினம்பி யான்மயங்கித் தோன்றினர்புன் சொல்லினம்பி.

(அசு)

அரிந்திடுவர் சேர்த்திடுவ ரடுக்கியரி யாய்ச்சமைகள்
வரிந்திடுவர் தூக்கிடுவர் வலிமையுறத் துலையிலவைப்பர்
தெரிந்து களத்தேபலபோர் செய்துகளும் பகட்டினதின்
விரிந்த கவைக் குரத்துவைப்பால் வேறுசெய்தார் பலாலமுற்றும்.

(அஎ)

கொம்பசைய முலமையெதிர் குவிபொலிநெல் லினைத்துற்றப்
பம்பியுள்ளீ டணைநிலாப் பட்டினைக் கணும்பரந்த
சம்புசைவ சித்தாந்த சைவாழ்வின புன்மதப்பேய்க்
கும்பலின ரிகந்தலை குனிந்தோடும் பான்மையென.

(அஅ)

சுட்டவரு செஞ்சாவி யினின்விதைநெ லினிதெடுத்து
கோட்டைகட்டி யிரையாதி கொடுப்பவளித் தெஞ்சியன
மோட்டெருமைச் சகடேற்றி முதுகனஞ்சி யத்தமைத்து
வீட்டுவரு விருந்தோம்பி வேட்கைகொள்வா குழுமுழவர்.

(அக)

செஞ்சாவி ளளமன்றித் தென்னாபழுக்காய் திரையன்
மஞ்சாடு நெட்டிலைய வானரம்பைக் குலப்படப்பை
செஞ்சேனை கருணை*நிசி செங்கரும்பு ரவேர்க்கொம்பு
மெஞ்சாது பயன்பெருகி ஈதலுறும் பயன்பெருகி.

(அஃ)

மரைவாய்சேர் கயல்கவவு மடநாரை மருதமர்ந்து
தரைவாயே ருழவர்கினை தனின்வெருவி வாய்திறப்பக்
கரைவாய் நின்றருங்குரவை கனிந்தாடு கடைசியர்கள்
நிரைவாய்வீழ்ந் திடவார்ப்பால் நீர்நாயாழ்ந் தொடுக்கிடமால்.

(அஃ)

பெற்றதாய் வளர்த்துவிடாப் பெடைக்குயில்கூ விடுஞ்சோலை
யுற்றவான் கரைசைபொன்னி யொடுவானி கூடுகணு

பெற்றமூர் சிவக்கொழுந்தார் பேருருங் கருளுரும்
மற்றமா தலமுநிலை மருதினிகை சொல்வெளிதோ.

(கஉ)

பாடவளி யிசைகடந்தந் பாவையரு மாடவரும்
ஊடலுடன் கூடனிகழ் வுழமருதந் திணைபுகன்றும்
கோடலுறு மருதமுல்லை குறிஞ்சிவரு பொருள்கடம்மின்
கூடலின்றி மயங்குதிணை மயக்குமிறை யனவிசைப்பாம்.

(கஉ)

திணை மயக்கம்.

முல்லை—குறிஞ்சி.

வேறு-

வாகைப பூ முடிவானோச்சி மெல்லடித்
தோகை முல்லை துகைகோப மேய்ந்திடும்
பாக*மாடப் பசங்காய் விரர்சிவல்
நாக வேன நரையா னயிலுமால்.

(கச)

குறிஞ்சி—முல்லை. முல்லை—மருதம்.

தேன ளந்து சிலம்பின் மடந்தையர்
ஆனி னெய்பா லரிவைபாற் கொள்வரால்
கூனி ளங்கொளுங் கொள்வ ருழுத்தியர்
போன கச்சொல் பொதுவியர்க் கீந்தரோ.

(கந)

குறிஞ்சி—முல்லை. முல்லை—குறிஞ்சி.

மலையின் வேங்கை மாத்தின்மேன்முல்லையின்
நிலைக்கா லாதினை யோடிப் படர்ந்திடும்
மலரின் முல்லை மருதமுக்கு வட்டினை
நலவ ரைக்கறி நாடிமேற் றாவுமால்.

(கச)

மருதம்—குறிஞ்சி.

சேம்பி லைச்செவிச் சிற்றவல் லெறுவந்
தோம்பி நீத்த வயற்கழை யுண்டிடும்
ஆம்ப னீள்பனை யேறுகு ணப்பொகிங்
காம்பு நீள்வரை ஓ யோசை கறிக்குமால்.

(கந)

முல்லை மருதம்

மத்தொ லிக்கு மருண்டெழு வாரணம்
முத்தொ ளிச்செய் விழுவடை மோட்டனம்.
சுத்தி யோடு களைப்பறக் கோவியர்
வைத்த பாவி னயின்னுண் மிழமுமால்.

(கஅ)

படுவையற்செறி பாங்குள கொங்கினிற்
தினம யக்கஞ் சிறிதள வேரதினும்
படுவையி டக்கைப் பிரான்வெஞ்சை மாநக
ரினையி லாவளச் சீகு மியம்புவாரம்.

(கஆ)

காப்பு உளபட திரு விருத்தம்-கஉக.

ந க ர ச் ச ரு க் க ம் .

செறு.

திருவின் மிக்கவிந் நாட்டிடைச் சிறந்ததென்று
பொருக னைக்கணைத் தேவரு முவரும் போற்றக்
கருவி ழிக்கணைம் மம்மைபண் ணார்மொழித் கனியோ
டருமை பெயம்பிரா னமர்வது விகிருதமர நகரம்.

(க)

வண்மை நீடிய கொங்குநா டகன்றவான் மற்றத்
தண்மை காணுது முடுகணம் பிறநகர் சார
வண்மை நீங்கிட மிளங்கிடு முழுமதி நிகரும்
பெண்மை பாதிய னொராளிர் விகிருதையம் பேருர்.

(உ)

கருணை நீடிய விழிவலை மாதுடன் காரின்
முருகு லாவுகொன் னைத்தொடை மோலியற் போற்ற
திருநி லாமண மோனிக ணிலைவிறை செறிவால்
பொருவில் ஞானமே உருவமாம் விகிருதமா புரியே.

(க)

செல்வம் வேண்டுகர் மணவினை வேண்டுகர் தேர்ந்த
கல்வி வேண்டுகர் மகவிலை வேண்டுகர் கருத்திற்
பல்வ கைப்பொருள் வேண்டுகர் பலகுழாம் வியந்து
உல்லி ழாவக லாதுசெய் வதுவெஞ்சை நகரம்.

(ச)

பெற்றிழார் சிவக்கொழுந்தார் பேருருங் கருகூரும்
மற்றமா தலமுநிலை மருதினிகை சொல்வெளிதோ. (கஉ)

பாடவளி யிசைகூந்தற் பாவையரு மாடவரும்
ஊடலுடன் கூடனிகழ் வுறுமருதத் திணைபுகன்றும்
கோடலுறு மருதமுல்லை குறிஞ்சிவரு பொருள்கடம்மின்
பாடலின்றி மயங்குதிணை மயக்குமிறை யளவிசைப்பாம். (கஉ)

திணை மயக்கம்.

முல்லை—குறிஞ்சி.

வேறு-

வாகைப் பூ முழுவாணைச்சி மெல்லடித்
தோகை முல்லை துகைகோப மேயந்திடும்
பாக*மாடப் பசங்காய் விரற்சிவல்
நாக வேன நரையா னலிலுமால். (கஉ)

குறிஞ்சி—முல்லை. முல்லை—மருதம்.

தேன ளந்து சிலம்பின் மடந்தையர்
ஆனி நெய்பா லரிவைபாற் கொள்வரால்
கூனி ளங்கொளுங் கொள்வ ருமுத்தியர்
போன கச்சொல் பொதுவியர்க் கீந்தரோ. (கரு)

குறிஞ்சி—முல்லை. முல்லை—குறிஞ்சி.

மலையின் வேங்கை மரத்தின்மேன்முல்லையின்
நிலைகொ லூதிகை யோடிப் படர்ந்திடும்
மலரின் முல்லை மதுலைக்கு வட்டினை
நலவ ரைக்கறி நாடிமேற் றுவுமால். (கசு)

மருதம்—குறிஞ்சி.

சேம்பி லைச்செவிச் சிற்றவல் லேறுவந்
தோம்பி நித்த வயற்கழை யுண்டிடும்
ஆம்ப லீன்பிணையேறுகு ணைப்பொடுங்
காம்பு நீள்வரை ஓயோசை கறிக்குமால். (கசு)

முல்லை மருதம்.

மத்தொ லிக்கு மருண்டெழு காரணம்
முத்தொ ளிச்செய் விழுவடை மோட்டனம்

கத்தி யோடு களைப்பறக் கொலியர்
சைத்த பாவி னயின்றண் மகிழுமால்.

(கஅ)

பனைவ யற்செறி பாக்குள கொங்கினிற்
திரைம யக்ஞஞ் சிறிதள வோநிலும்
புறையி டக்கைப் பரான்கெஞ்சு மாறக
ரினையி லாவளச சீரு மியம்புவாம்.

(கக)

காப்பு உள்பட திரு விருத்தம்-கஉசு.

ந க ர ச் ச ரு க் க ம் .

—X X X X—

ஹை.

திருகின் மிக்கநீர் ஈட்டிடைச் சிந்தித்தொறு
பொருக னாக்கவணத் தேவரு முயரும் போற்றக்
கருவி ழிச்செணம் மம்மைபண் னூர்மொழிக் கனியோ
டருமை பெய்ப்பிர னமர்வது விகிருதமா நகரம்.

(க)

வண்மை நீடிய கொங்குநா டகன்றவான் மற்றத்
தன்மை வாழ்வு முடுகணம் பிறநகர் சார
வண்மை நீங்கிட விளங்கிடு முழுமதி நிகரும்
பெண்மை பாறிய னூரொளிர் விகிருதையம் பேரூர்.

(உ)

கருணை நீடிய விழிமலை மாதுடன் காரின்
முருகு லாவகொன் னைத்தொடை மோலியற் போற்ற
திருகி லாமன மோனிக ணிலைநிறை செறிவால்
பொருகில் ஞானமே உருவமாம் விகிருதமா புரியே.

(ஈ)

செல்வம் வேண்டுகந் மணவினை வேண்டுகந் தேர்த்த
கல்வி வேண்டுகந் மகவிலை வேண்டுகந் கருத்திற்
பல்வ கைப்பொருள் வேண்டுகந் பலகுழாம் வியந்து
நல்லி ழாவக லாதுசெய் வதுவெஞ்சை நகரம்.

(ஊ)

அலகி லாமுது மறைசொலி முடிவுறு தமையும்
உலக னைத்தினு னுறுப்பான் விளக்கமா போங்கும்
தல்மி சைப்பெறு சீர்மையாற் றவத்தருஞ் சாரும்
இலகி லுரினே விகிருதமா புரியென விசைப்பார்.

(இ)

மறிதி லைக்கட னீரினே வல்லிவா னேற்றிச்
கிறுது ளிப்பட சிற்பக லீழுநில நியங்க
நெறித் னிறநன தாவுறு பொருளினே நிதமும்
வறிய ருக்குமீ வேளர்நிறை வளத்துது வெஞ்சை.

(ஈ)

மேரு மாமலை விகிருதனார் விளங்குபொற் கோயில்
சாரு வேலையுந் தீவுமல் வணிநகர் தாவு
சீரு லாவுசக் கிரமலை புடைமதில் சிறப்பு
நேரு மப்புறக் கடல்புறத் தகழினே நிகர்க்கும்.

(எ)

எங்கு நோக்கினு மண்டப மிமயவ ரிருக்கை
எங்கு நோக்கினு மிமயவர் மானநெய்த் தீபம்
எங்கு நோக்கினு மிசையியம் நாட்டியப் பெருக்கு
எங்கு நோக்கினும் தோத்திர மீசனற் கோயில்.

(அ)

வேறு.

கடவிளங் கன்னி காரமார் கொன்றை குருந்துமற் தாரைபொன் னலரி
தாவிடு முல்லை மல்லிகை சாதி தவனக மருப்பச்சை வெட்சி
காவிதா மரையுற் பலமுத லாகக் கருதுநால் வகைச்செழும் பூக்கண்
மேவுநற் தனங்க ளிந்திரன் வனத்தின் மேன்மையாய்ப் பலவிளங்குமால். (க)

அழகுறு மாச்சீ ரணிவினச் சீரு மான்றகாய்ச் சீர்கனிச் சீருஞ்
செழிநிழற் சீர்பூச் சீர்புறச் சீருந் திகழ்தரு செய்யுளை மாணும்
பொழிறனிற் பொன்காற் பூவையுஞ் சுகமும் புகழ்முறைப் பண்ணடைவேத்தி
பழவட மொழியின் மறைப்பொருள் பொறுத்திப் பகர்ந்திட மயிலடிநடிக்கும்.

நேறி வோர்ப்புக் கடைப்பிடி வாய்மை நிறைகுண முள்ளிலார் புறத்திற்
சீரதாய் விளக்கன் மானவா னோங்கித் திதழ்சம்பு கனியினுற் காட்டும்
பேரஹ வணக்க மின்புநீன் பொறையும் பேரதமு மகத்துறக் காட்டாப்
பேரறி வினர்போன் மாதுளாவினவு பெய்கனி யானின்று காட்டும். (கக)

சாற்றுதற் கரிய நலனெலா மொருங்கே சார்ந்தக னனிநிறை வற்றே
வற்றவை பலர்க்குந் தெரிதாத் திருந்து மீடினமே தாலியர்ப் போன்று
தோற்றவல் கோது விதையற முதிருஞ் சுவைநிமிர் தீங்கனிக்குலைகள்
நூற்றிய வன்ன கணுத்தொறு மிலகுநலந்திகழ் திராட்சையாக் கோரும். (கஉ)

மதாரர் தனத்தை யெதிர்க்கவா யற்றோம் வனப்புறத் திரண்டிலே முலகோர்
ஒதழுப் புடையைப் படைத்துளேஞ் செய்வ தோர்ந்திலே மெனப்பசங்குரும்
தீதறத் தாங்கத் தாங்குதெங் கருகச் செவ்வியாய் மூக்கினுக் குடைந்து பை
தாதுகச் சிவந்து மலர்மலரிலவு சண்பகத் தலைவிரித்தலையும். (க௩)

பெற்றதா யுள்ள முவப்புற மகவைப் பெட்புறக் கொடுத்தலுங் கைத்தாய்
பொற்றனிர்த் கையா லேந்தல்போற் செவ்வீ புனைமினார் மகிழ்கொடுதழுவற்
குற்றநற் றாவம் பாகையை யீன்றங் குதவலுந் தண்முகை விரிந்து
நற்றுறைத் கமலப் போததை யேந்து நனிதிகழ் ஞாலிகள் சிறக்கும். (க௪)

கஷையரி தேமாங் கனியுணக் கெஞ்சிச் சோர்வுறு கடுவலுக்கிரங்கி
நலையறு மந்தி யூடல்தேர்ந் துவப்பு நல்கிடக் கண்டபேட் டன்னம்
உவமையின் முட்டாட் கமலவீட் டொளிக்க வோதிமச் சேவனுண் மாழ்கி
கலலற நோக்கிப் புலவிதீர்த் தணையுங் கயல்பிறழ் வாலிகள் பலவூல் (க௫)

நானமும் புழுகுங் கருப்புர முதல நறுமணக் கலவையும் புதிய
தேனுலா மலருங் குங்குமச் சேறுந் திமிர்ந்தபூங் கொம்பனார்க் குடைந்த
மீனுலாம் பொய்கை மூழ்கிமெய் சேந்த மிளிர்பெடை யோதிமஞ்சார்
நனமா வையங் கொடுவனச்சேவ லின்புறப் புல்லலுக்கஞ்சம். (க௬)

வேறு.

சதமக பதிமுத லமரர்க டகவுற
அதிமகிழ் வுறுபொது வணிகநர் வளமிது
புதுமைகண் மிகவினா புடைநக ரழகுற
வதிதரு மெழிலினை வரன்முறை புகல்வாம். (க௭)

புடை நகர்.

வேறு.

நதிகிரி வனுமித னுப்ப ணுற்று மும்
மதமொடு தறுகண்வெண் மருப்புமேழுயர்ந்
ததிரம ராற்றிடு மரச வாபல
வதிதரு கூடமம் மருங்கு நீடுமே. (க௮)

வெச்சக்தி ரவனமர் தேரின் முற்செயலும்
ஐங்கதி பெறுமொனா ரறமிதித்திடும்
செங்கட லேழையுஞ் சேர வாவிடு
பங்கமில் பரிசெறி பந்தி யெண்ணிலு. (க௯)

அலகி லாமுது மறைசொலி முடிவுறு தமையும்
உலகனைத்தினு னூறுபிரான் விளக்கமா போங்கும்
தலமி சைப்பெறு சீர்மையார் நவத்தருஞ் சாரும்
இலகி லுரினை விநிருதமா புரியென விசைப்பார்.

(6)

மறிநி லாக்கட லீரினை வவ்விகா னேற்றிச்
சிறுது ளிப்பட சிற்பக லீழுநில் திபக்க
செறித ளிறநா தாவுது பொருளின் நிதமும்
வறிய ருக்குமி வேரீநிறை வளத்து வெஞ்சை.

(க)

மேரு மாமீல விகிருதனார் விளங்குபொற் கோயில்
சாரு வேலையுந் தீவுமய வணிகநர் தாவு
சீரு லாவுசக் கிரமீல புடைமதில் சிறப்பு
நேரு மப்புறக்கடல்புறத் தகழினை நிகர்க்கும்.

(எ)

எங்கு நோக்கினு மண்டப மிமயவ ரிருக்கை
எங்கு நோக்கினு மிமயவந் மானசெய்த் தீபம்
எங்கு நோக்கினு மிசையிபம் நாட்டியப் பெருக்கு
எங்கு நோக்கினும் தோந்திர மீசனற் கோயில்.

(அ)

பொறு.

கூவிளங் கன்னி காரமார் கொன்றை குருந்துமற் தாரைபொன் னலரி
தாவிடு முல்லை மல்லிகை சாதி தவனக மருப்பச்சை வெட்சி
காவிதா மரையுந் பலமுத லாகக் கருதுநால் வகைச்செழும் பூக்கள்
மேவுநர் தனங்க ளிந்திரன் வனத்தின் மேன்மைபாய்ப் பலவிளங்கிடுமால்.

(க)

அழகுறு மாச்சீ ரணிவிளச் சீரு மானற்காய்ச் சீர்கனிச் சீருஞ்
செழிநிழற் சீர்பூச் சீர்புறச் சீருந் திகழ்தரு செய்யுளை மாணும்
பொழிநனிற் பொன்கார் பூவையுஞ் சுகமும் புகழ்முறைப் பண்ணடைவேத்தி
பழவட மொழியின் மறைப்பொருள் பொறுத்திப் பகர்ந்திட மயிலடிநடிக்கும்.

நேறி வோர்ப்புக் கடைப்பிடி வாய்மை நிறைகுண முள்ளிலார் புறத்திற்
சீரதாய் விளக்கன் மானவா னோங்கித் திதழ்சம்பு கனியினூற் காட்டும்
பொரறு வணக்க மின்புநீள் பொறையும் போதமு மகத்துறக் காட்டாப்
பேரறி வினர்போன் மாதுனைவிளவு பெய்கனி யானின்று காட்டும்.

(கக)

சாற்றுதற் கரிய நலனெலா மொருங்கே சார்ந்தக நனிகிறை வுற்றே
ஏற்றவை பலர்க்குந் தெரிதரத் திருத்து மீடினமே தாலியர்ப் போன்று
தோற்றவல் கோது விதையற முதிருஞ் சுவைநிமிர் திங்கனிக் குலைகள்
நாற்றிய வன்ன கணுத்தொழு மிலகுநலந்திகழ் திராட்சையாங் கேர

(கக)

மநாரர் தனத்தை யெதிர்க்கவா யற்றோம் வனப்புறத் திரண்டிலே முலகோர்
ஒதமுப் புடமைப் படைத்துளோஞ் செய்வ தோர்த்திலே மெனப்பசங்குரும்
தீதறத் தாங்கத் தாக்குதெங் கருகச் செவ்வியாய் மூக்கினுக் குமைந்து லைபை
தானாகச் சிகந்து மலர் மலரிலவு சண்பகத் தலைவிரித்தலையும். (௮௩)

பெந்தாறாய்ள முடிப்புற மகவைப் பெட்புறக் கொடுத்தலுங் கைத்தாய்
பொற்றளிர்ந்தையா லேந்தல்போற் செவ்வி புணமினா மகிழ்கொடுந்முலற்
குந்தநற் குரலம் பாவையை யின்றக் குதவலுந் தண்முகை விரிந்து
நற்றிறைந் கமலப் போததை யேந்து நனிதிகழ் வாவிகள் சிறக்கும். (௮௪)

கஷையறி தேமால் கனிபுணக் கெஞ்சிச் சோர்வுறு கடுவலுக்கிரங்கி
நவையறு மந்தி யூடல் தோந் துவப்பு நல்கிடக் கண்டபேட் டன்னம்
உவமையின் முட்டாட் கமலவீட் டொளிக்க வோதிமச் சேவலுண் மாழ்கி
கவலற நோக்கிப் புலவிதீர்த் தணையும் கயல்பிறழ் வாவிகள் பலவால் (௮௫)

நானமும் புழுஞ் கருப்புர முதல நறுமனக் கலவையும் புதிய
தேனலா மலருந் குங்குமச் சேறுந் திமிர்ந்தபுந் கொம்பனாந் குடைந்த
மீனாலாம் பொய்கை மூழ்கிமெப் சேந்த மிளிர்பெடை யோதிமஞ்சார
நனமா வையம் கொடுவனச்சேவ லின்புறப் புல்லலுக்கஞ்சம். (௮௬)

வேறு.

சுதமக பதிமுத லமர்க டகவற
அதிமகிழ் வுறுபொது வணிகர் வளமிது
புதுமைகண் மிகவினா புடைநக ரழகுற
வதிதரு மெழிலினை வரன்முறை புகல்வாம். (௮௭)

புடை நகர்.

வேறு.

நதிகிரி வனமித னுப்ப னுற்று மும்
மதமொடு தறுகண்வெண் மருப்புமேழுயர்ந்
ததிரம ராற்றிடு மரசு வரபல
வதிதரு கூடமம் மருங்கு நீடுமே. (௮௮)

வெச்சகதி ரவனமர் தேரின் முற்செயலும்
ஐங்கதி பெறுமொனா ரறமிதித்திடும்
செங்குட லேழையுஞ் சேர வாவிடு
பங்கமில் பரிசெறி புந்தி யெண்ணில. (௮௯)

வாம்பரி புண்பன வலிய காவின
காம்புறு கொடியி ற கனத்த டட்டின
கூம்புறு மிசைமணி கொடிநாதி டென்ன
தேம்படு படலையார் தேர்க ளென்னில (உ0)

பாம்புலிப் போத்தனார் பயந் டெந்திடார்
காம்பினக் கூற்றையுங் கடியு மார் ளலார்
ஆய்படை மாகரி யமரிற் றேர்க ளனார்
ஒய்வில்லையார் வீரர்கல் ளாரிழுந் டார். (உ1)

அச்சுநன் மத்திகை யாணா நந்தகம்
கச்சப்யே லவகுசங் கலின மந்தனம்
குச்சமெய் யுறையலம் கோடுங் கொ ள்ளனனி
அச்சகம் புகழ்வினை யானர் சாலபம். (உ2)

நீரினும் வானினு நிலத்தி டெங்கனாங்
கோரிய ளகைசெலல் குறித்த டெல்லபும
நீருறு மாலியில் நிறைபல் டெய்யில்
சீருற வியற்றுவோர் சேர் பர்பல. (உ3)

•வான்பெய லற்றிடு வற்க டத்தினும்
ஆன்முதற் மாந்தர்க ளளவு முண்பன
மேன்மித வமைததபல் விநக்க ளஞ்சியம்
மாண்மலி வயதென மன்னு மாண்டரோ. (உ4)

அடையல ரடல்கெட வடக்கும் நால்வகைப்
படைபடை முதலிய பாரிப் பாசெறி
புடைநகர் நிலைசில புகன்ற தின்புறு
மிடைநகர் வளமினி யியம்பு கின்றதே (உ5)

இடை நகர்.

ஏற்றி லாடிய சரிமுகக் குடவளை யேங்கித்
தேற்று நீர்வயல் வரம்பிடைத் தவழ்ந்துமேற் சென்று
சீற்றம் நீங்கிடா தொளித்துறு வெண்மணற் குன்றின்
தோற்றம் சீற்றுறற் கினியதென் றரிவையர் குழ்வார்.

கள்ள லம்புறு நெய்தலு மாம்பலுங் கதுவி
புள்ள லம்புறு மோடைவாய்க் காளையர் போந்து

KAHAMAHOPADHYANA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-80

உள்ளலம்புமுன் னிற்றலு மாதரச ரோர்த்து
கள்ள மோர்த்தன மென்றகங் கடிந்தவர்க் கடிவார்.

(உஎ)

மாரணர் தியுங் காளமு காரியு மற்றும்
ஆரவாரமார் தெமலர்த் துடவையி லந்தி
நேரயிங்கித விழைவுறக் காரையர் நிரையும்
கூயிற்கணுர் கோட்டியும் நிதநிதங் குலவும்.

(உஅ)

கந்த ரத்தேநேர் சிவணலிற் கந்தியின் கழுத்தி
நொந்தி டச்சுருக் கிட்டிழுத் தாலென துவல
சிந்து மொள்ளொளி மணிவடத் தாசலிற் சிறக்க
உந்தி உந்திமே லாநிவர் துற்றசைந் தோங்க.

(உக)

அமல வரவியுட் புனல்குடை மாதா ரதாங்
குமுத மென்றுகண் ணுந்பல மென்றில குமுகக்
கமல மென்றுகீ ளிருள்குழ லென்றுளங் கருதி
அமர வண்டிவந் தீணநரத் திநிக்கென வாழ்வார்.

[உஃ]

மருகில் போய்கையு ளாட்டயர் மங்கையர் வதனம்
மருவிரிந்துள வேனத் தாழ்ந்து கண் மறைய
உருகு மாடவர் வாரிசமுகமென வன்னிப்
பருவின் முத்தமிட் டிடல்குறித் தந்நலார் பழிப்பார்.

[உகி]

வெறு:

வடுவகிர் கண்ணாற்புனல்வினா யாட்டின் மென்றுகி னனையதும் வாய்ந்தாங்
குடுவடி வனைத்தும் வெளியுற நாணி ஒன்விழி புடைத்தடங் காதால்
கடுகென வோடிக் காதலர்நயனங் கரத்தினுன் மறைத்தலுங் களிப்புக்
கொலெளத்தானே மார்புறத்தழுவக் கோதையர் குழைந்துகூ சுவரே.

[உஉ]

பாற்குட்டமுடைந்து சொரிதல்போனிலவு சொரிதரு பளிக்குமே டையினில்
சேற்கிரு விழியார் பந்துநின்றூட் தேன்முரல் குழலினி லிருந்து
ஹபுறு மதுபூங்குப் பைசோ தினியா லெடுப்பவும் வானுலகத்தின்
பாற்பி திருக்க னருத்தமென் மலரே பரப்புமென் மேன்மிது குப்பை

[உஃ]

அரம்பொரு துருத்த பொற்பிதி ரன்ன வவிர்சணங் கிலதகொங் கையினால்
சுரும்புதேன் ஞிமிறு சமர்வினாத்தாற்று தாமல ரிருட்கருங் குழலை
சுரும்புயலென்ன வியந்துநின்றலுங் கதிர்விடு நவமணி செறிந்த

நிரம்புபொற் குன்றமன்னசெய்குன்ற நிரையின்மே வுறு மயிலினங்கள். [உச]

காம்பரி புண்பன வலிய கால்ன
காம்புறு கொடியின கனத் தட்டின
கூம்புறு ம்சைமணி கொடிஞ்சி சிசாபன
தேம்படு படலையா தேர்க னொண்ணில (உய)

பாப்புவிப் போற்குணர் பயந்து வெங்கிடார்
காய்வினக் கூற்றையுங் கடிய மாற்றலார்
ஆய்படை மாகரி யம்ரிற் றேர்ந னுளார்
ஒய்வில்போர் வீரர்கல் லாரியூகதா. (உக)

அச்சுருன் மந்திகை யாண நாய்க்கம்
கச்சமலே லங்குசங் கலின நகநம்
குச்சமெய யுறையலம் கோதில் பொன்னணி
அச்சகம் புசுச்சினை யாளர் சாலைபுழம். (உஉ)

நீரினும் வானினு நிலத்தி னெங்க ணுங்
கோரிய வகைசெலல் குறித்த லே லபும
நீருறு மாவியில் நிறைபல் சத்தியில்
சீருற வியற்றுவோர் சேரி பற்பல. (உ௩)

வான்பெய லற்றிடு வங்க டத்தினும்
ஆன்முருன் மாந்தர்க ளளவு முண்பன
மேன்மிக வமைத்தபல் வித்க ளஞ்சியம்
மான்மலி வயறென மன்னு மாண்டரோ. (உ௪)

அடையல ரடல்கெட வடக்கும நால்வகைப்
படைபடை முதலிய பாரிப் பாசெறி
புடைநகர் நிலைசில புகன்ற தின்புறு
மிடைநகர் வளமினி யியம்பு கின்றதே. (உ௫)

இடை நகர்.

ஏற்றி னாடிய சுரிமுகக் குடவளை யேங்கித்
தேற்று நீர்வயல் வரம்புடைத் தவழ்ந்தூழிற் சென்று
சீற்றம் நீங்கிடா தொளித்துறு வெண்மணற் குன்றின்
தோற்றம் வீற்றுறற் கினியதென் றரிவையர் குழுவார். (உ௬)

கள்ள லம்புறு ரெய்தலு மாம்பலுங் கதுவி
புள்ள லம்புறு மோடைவாய்க் கர்ணையர் போந்து

உன் லம்பமும் னின்று மாதரா சோர்ந்து
நீன் கிரந்தன் நின்றுங் கழிந்தவர்க் கடிவார். (௨௭)

மாறாந்தியங் காளமு நாயு மற்றும்
ஆர. ராமார் தேமலர்த் துடையி லீதி
நெய்ச்சித விழைவுறம் காளையர் நிரையும்
கடையிற்கனார் கோட்டியும் நிதரிதங் குலவும். (௨௮)

கந்த ரத்தையேர் சிவணலிற் கந்தியின் கழுத்து
நொந்தி டச்சுருக் கிட்டிழுத் தாலென துயல
சிந்து மொன்னொளி மணிகடத் தாசலிற் சிறக்க
உந்தி உரலிமே லாடுவர் துற்றசைம் தோங்க. (௨௯)

அமல வாலிட்ட புனல்முடை மாதரா ரதரங்
குமுத மென்றுகண் ணுற்பல மென்றில் குமுகம்
கமல மென்றுகீ ளிருள்குழ லென்றுளங் கீருதி
அமர வண்டிவர் நனைதரத் திடுக்கென வாழ்வார். (௩௦)

மருவில் போய்கையு ளாட்டயர் மங்கையர் வதனம்
மருவிரிந்துள சுவனத் தாழ்த்து கண் மறைய
உருகு மாடவர் வாரிசமுதமென வுன்னிப்
பருவின் முத்தமிட் டிடல்குறித் தந்நலார் பழிப்பார். (௩௧)

வெறு.

வடுவகிர் கண்ணாற்புனல்விளை யாட்டின் மென்றுகி னனைதலும் வாய்ந்தாங்
குடுவடி உனைத்தும் வெளியுற நாணி ஒள்விழி புடைத்தடிக் காறால்
கடுகென வோடிக் காதலர்நயனங் கரத்தினுன் மறைதகப் பரிப்புக்
கொடுவிளங்காளை மார்புறத்தழுவக் கோதையர் குழைந்துகூ சுவரே. (௩௨)

பாற்குடமுடைந்து சொரிதல்போனிலவு சொரிதரு பளிக்குமே டையினில்
சேற்கரு விழியார் பந்துநின்றடத் தேன்முரல் குழலினி லிருந்து
ஏற்புறு மதுப்புங் குப்பைசோ தினியா லெடுப்பவும் வாழலகத்தின்
பாற்படு தருக்க னருத்தமென் மலரே பரப்புமென் மேன்மிகு குப்பை. (௩௩)

அரம்பொரு துருத்த பொற்பிதி ரன்ன வவிரசுணங் கெருகொங் கையினால்
சுரும்புதேன் ளிமிறு சமர்வினைத்தரற்று தாமல ரிடுக்கருங் குழலு
கருமபுயலென்ன வியந்துநின்றா ளுங் கதிர்விடு நவமணி செறிந்த
நிரம்புபொற் குன்றமன்னசெய்குன்ற நிரையின்மே வுறு மயிலினங்கள். (௩௪)

மாயவா னெனினும் கொந்து மாயயா னோக்கினேனத்
தீயபார் வையினாலுற்ற தீங்குமப் பசுவைக்கொன்றோ
னேயிவ் னென்றுவீண ரியம்பவ வாநக்கூற்றும்
ஆயபாநகக்க டரவருந்தலந் தரிசித்துய்வேரம்.

[உச]

எண்ணிய தானயாகையிற்பறியுந் தீராப்பாவம்
புண்ணிய தீர்த்தமாடிப் புனிதமர் தலத்தின்வைகி
நண்ணிய மூர்த்திபாந நாண்மல ரருச்சித்தேத்தில்
வெண்ணிலாக் கற்றைவேணி விமலனா ரருளினைகும்.

[உரு]

சிலைதாந் திருவே வேதஞ் செப்பிய வுரைய்தென்று
கலைவலா ரியம்பித்தாய கன்னியோ டன்பு தூண்ட
அலைபெறு நதியும்பெமமா னமர்தலம் பலவுமேத்தி
நிலையுறு காஞ்சிதில்லை நிகரில்லாமதூரை வைகி.

[உச]

பலதலங் கடந்துசேதுப் பதியடைந் துததியாடிப்
புலனவித் தறிவானைந்நப் பொருளினே யுன்னியோகி
னிலவின னறிவினாந் நெடுஞ்சுடர் விளங்கியாஞ் சீசல்
நலமிகு வெஞ்சையுள்ளேம் நண்ணுகவாங்க வெண்ணார்.

[உ௭]

விழித்தன னுவகைபுப்ப வென்விடைப் பாகனேயென்
வழித்துணை நாநனென்று மகிழ்ந்துகா தலிங்கிதோதி
சுழித்தீர் வையைநாண்டிச் சுரிசறு கொங்குநண்ணிச்
செழித்தபூஞ் சோலைமெவு தெய்விக வெஞ்சைசேர்ந்தான்.

[உ௮]

தேவமா தவரந் ராடித் திருவெண்ணீ ரணிந்துதோயாம
னாவினாந் சிவநாமத்தை நவின்நிரு கரைநெருங்கி
மேவுகிற ருற்றைநோக்கி மெய்சிலர்த் தரிவையோடு
மாவலாய் முறைகுடைந்தங் கமலனா லயமடைந்தான்.

[உ௯]

மரபுளி டெயந்தைகோயில் வலமுற வணங்கி யேத்தி
விரைமலர் கொடுவேதத்தின் னெய்மமொழி சொலியர்ச்சித்துத்
தரையுழ வணங்கியாடித் தட்டமிட் டிருகைகூப்பி
அரகர சிவசிவாவென் னன்னையே யப்பா வென்று.

[உ௯]

தோத்திரம் பலபுகன்று துதித்திடு முனிமுனெற்றி
நேத்திர னருளினோக்கி நின்றவ மகிழ்ந்தே நின்னை
ஆத்திரங் கொடுப ழித்தா ரனைவரு மெமக்குப் பொல்லார்
சூத்திர மறிவேர யுள்ளஞ் சொல்லுக வருள்வமென்றான்.

[உ௯]

ஆலத்தை விடந்து வந்ததே உயர்ந்த பொய் லானே
 ஓரவததிற் படுத்ததே காலிலேந் கட்டப்பட்டதே
 கலத்தே செங்கெரம் செங்கெரம் கலத்தே கலத்தே
 கோலத்தும் கலத்ததும் குலத்ததும் கலத்ததும். [௩௨]

திரவர சகுந்தகென்ன கிரைந்தும துளியெய்நொங்கிக்
 கோலையம் கணிகரபன்கோ கூறிட துலையமண்ணல்
 செவ்விதி னினதகின்ற செவ்ந்தன மனித்தெயென்றான்
 இவ்வுல கெனத்தகக் கரட்டி யிழ்செய் தனிக்குயண்ணல். [௩௩]

கரத்தபே சகுழரண்டு சொரிந்தென வலலேனாகிக்
 கரத்தன னிலிக்கொப்பண்கொதமன் பன்னியோடு
 வரத்தரு தலத்தப்பன்னுள் வரநிகற் தவக்களாற்றி
 கிரத்தர காழ்வுபெற்று நிலவின் னமூர்வரீழ்த்த [௩௪]

வேறு.

முதிர்ந்தவக் கெனதம முனிவன் வெஞ்சையம்
 பதிவரற் போற்றிய பண்பு கூறினும்
 நிதியடல் கடந்தபா ரீக்கி தப்பெயர்
 அறிபதி புரிசெய லறைகு வாமரோ. [௩௫]

கெனதமப் படலம் முந்நின்று.

ஆகப்படலம் நிக்குத் திருவிருத்தம் உளது.

பா ரீ சுவி தப் படலம்.

வேறு.

மறிதிரைக்கட ஸுந்தபா ரொருகுடைமதிநிழ லினிதாக
 நெறிமு றைப்படப் பொதுவது தனித்தகோ னிறுத்திமே லவர் வாழ்த்த
 அறைகழற்றி லரசர்பொன் முடியடியமுந்தவொன் னாதம்மைச்
 கிறைவிடுத்தருண் மித்தபாரீகூதச் செம்மலென். ரொருவேந்தன் [௩௬]

பல்வகைப்படு சித்திரத்தொழில்வலான் பணிமலர்த் தொடைதேர்வான்
சில்வகைத்திசை மொழியுளான் பாசுரந் தீட்டலின் னிசையோர்வான்
கல்வகைக்குண மஸூயுரைக்காரிய காரணநீடாய்ந்தான்
வில்வகைத்தொழில் வெல்வகைச் சூழ்ச்சியு மிதுசிறப் புணர்வுற்றான். [உ]

பொறைத ரித்திரி புந்தியின் மந்திரி பூவணை ரதிதேவி
நிறைவ னப்பினிற் றிருதையின்றவன் தேர்பணி நீளடியான்
குறைவினப்புட லாமெனமன்னவற் கூடியில் லறநாவாய்த்
துறையுறத்தின நடத்துவோ ளமுதுகு சொல்வபுட் டமையென்பான். [ங]

அனையநீர்மையவாய நல்லாட்டியோ டன்புடனினிதன்மி
மனையறம்புரிந் தரசியலிம்பரின் வனர்வுற வாழ்நாளில்
சினைகொனாந்தரு நீழலில்லவகிய தேவர்கோ னவ்வோந்தன்
புனைவபுட்டமைப் பெருவனப் பாழிவாய்ப் புக்க மயர்ந்தாழ்ந்தான். (ஈ)

வலியவன்சிலை யாமனவனினதையும் வடிமொழிப் பசப்பாற்றன்
நிலைய ழிந்தினங் கச்செயு வல்லரை நேடிவேண் டிலவீட்டி
யலையிடத்தெழு மமுதஞன் வபுட்டமை யணையிலென் னுயிர்வாழு
மிலையெனிற்பிற னீர்திரனாவனே யென்செய்வ லென்போக்கும். (இ)

சென்றுசென்றுசந் திசைவினைப் புலமையோர் செழுமலர்த் திருநோக்கின்
நன்றுநன்றெனத் தருவடிவேற்றவ னாடிமாதுகுழல்
நின்றநின்றபல் சூழ்ச்சிசெய் திணக்குற நேர்கிலாதயர்ந்தாரநா
மென்று மென்றுகீழ் நோக்கிவானிறையுழை மேவினரினசொற்றார். (ஊ)

காமவல்லிசேர் கற்பகநீழலிற் கண்கவர் னுனப்போங்கு
காமவல்லியர் காமுறவீற்றருள் கடவுளர் தந்தலவேவாய்
வாமமேகலை வபுட்டமைத் தேவியை மயக்கவெம்மா லன்றிச்
சாமமேகமான் மாயையின் முழுவலி தன்னினு மியலாதே. (எ)

யாக்கை பெற்றவர் பெறுபய னான்மருப் பியாணையூர்பத மென்றென்
வாக்கைமூடுமுன் குறுககையரும்பியம் மாண்பெழுமுனிவேந்தர்
தாக்குவான்பெரு ளிவிகைமேற் சென்றவன் டெழுக்கெனப் பாம்பான
காக்கையுற்றிச் சகுடம் னியல்பழங் கதையறி குவனென்றான். (அ)

வள்ளவாயவெண் டாடரை யாடனின் வடிகலை தேரந்தப்
பிள்ளைவெண்மதி துதலினின் மற்புயம் பிணைபடா னெனச்சென்றார்
களன்றா தவின் குமுதவா ழினணலல் கடிதடைஞவென்ன
உள்ளமெண்ணியோர் மடையனா விர்திர னுத்தமி யுழையுற்றான். (ஊ)

அற்றநொக்கியங் வாயிரலிழியின னமரமண் டலவைப்பின்
வெற்றிமீதுபா ரீக்கிதப்புரவலன் வேதியர் தமைக்கூவிக்
கற்றதூல்வலீர் பரிமகக்காணிய கருத்துளேன் குறைகாணு
தற்றினஞ்சொலீ ரென்றன னுயகையி னவிலஹ் நனர்பார்ப்பார்.

(ம)

வேறு

இன்னு வினேநீ வினையே லதனைப்
பின்னாள் புரியப் பெறுமென் நகல்கப்
பொன்னே ரருநற் செயலேல் புகலா
தினனே செயவுள் ளிசைவார் பெரியார்.

(கக)

மும்மைக் குணமா நிவரும் முறையின்
மெய்மைப் பநநன் மனமும் விலதும்
செம்மைப் பொருளு ந்திலோ சிறிதாம்
அம்மெய்ச் சமயத் தைவிடா ரறிஞர்.

(கஉ)

மைய்தீர் விழிசேர் மயிலா மனையும்
பொய்தீர் மனமும் புகழும் புணர்வோய்
வைதீகரும் வானவரும் மதிழ்ச்
செய்தீ விரமா கமகச் செயலே.

(கங)

தேடற் கரிதாந் தினமண்மையிலே
சுடற் றுளவா வனவிக் கிசையின்
பீடுந் நவிழுக் குடியும் பிறவும்
நாநிற் நநேரந் திரநா யகனே.

(கச)

நெஞ்சக் கனகன் னெகிழப் பணிகேர்
செஞ்சொற் பலவித் திறமோ துதலும்
நஞ்சிற் நிகழ்வே னரர்கோ னருளால்
அஞ்சற் பணியா யினயா வுமரோ.

(கரு)

பொன்னே ருழுதப் புலிக் கயமத்
தன்னேர்மக சாலச னுமத்தனரால்
முந்துலினர் மேலினர் மொய்ம் பயமும்
மன்னாடு வலங் கொடுவந் ததுவே.

(கஸ)

திறையோடு வருந் திறன்மன் னரையங்
விறையோன் வரவேற் நன்னிடடியரும்
முறையா ககடப் பமுடிப் பெருமான்
குறைதீர் மனைகைக் கொடுவந் தனனே.

(கஊ)

திருமா தணையத் திறன்மா லுறல்போல்
இருபே ருநடந் தெழுசா லுபுருந்
தருமா மறையோ ரடிசார்ந் தனாக்
குருவா தியரா கிகள் கூ றினரே.

(கஅ)

மொறு

பாவத்து னாழாது பண்ணவரலாழ் பதமேற்
மாவத்து வரிமுமொழி வழிக்கிரிபை யினிதாற்றி
பூவத்து விசித்துவிஞ்சை யோதி யுயிர் செஞ்சபரி
தூவித்த ணணைகிடத்தல் சரிதழல் தன் டருவ நத்தாள்.

(கக)

ஆடலேற்றுச் சினைப்பெரியோ, பயமகமாற் றி லெருகில்
முடியேற்ற மனைவியின முறுவல்கொடு பரிச்சுவத்தை
கொடிபோற் றழிஇக்கிடக்கக் கோதினமறை முறையவினை
நடையேற்கு மமயமிப்போ நனியதென்றார் நிலத்தீதவர்.

(உஅ)

ஞிமிறாது மலர்க்கோதை நிருபனாக முகநோக்கி
அமராடி யொளித்தவர்கு மரிவைவார்மா னமுங்காக்கும்
எமையாளுந் திறலோயின் டெய்தியபல் லாயிரர் முன்
அமர்ந விலங்குமொவ்வா வவலவினைக் கியாளிலக்கோ

(உக)

உணவிழி மணிக்கொடியு மொகுக்கொளித்துப் பகற்கூடும்
கானவுழை சிறுவாவிற் கடிமறைத்துப் புறத்துலவும்
பாலுரையா டையுமனியும் பாவையுயிர் மாய்பரியின்
மேனிதழீ இன்னென்றால் வியப்போடு சிரிப்பலவோ.

(உஉ)

அற்சீறு நறுங்குழலி யடவிசெலத் தாசரதி
பொற்சீதை யினிதளித்துப் புரவிமக மாற்றினனூல்
மற்சீய மனையோயிம் மறையோர்வெட் டனவுநவி
நற்சீவ லுடலமா நாடிவினை யருள்கவென்றாள்.

(உக)

நாணிமிகப் புவிநோக்கு நாண்மலரா னனிவார்த்தை
ஆணுவமா வுறுதடந்தோ ளண்ணலுஞ் செவிமடுத்தப்
பாணமரு மழுதூறு பனிமொழிநற் றுவரினீதழ்
வாணிநிகர் வல்லோயென் வாய்மொழியன் பொடுகேட்டி.

(உச)

சாற்றறமாம் பொருளேற்றுச் சகடமெனு மனைவாழ்க்கை
ஆற்றவினை றுகம்வீக்கி யாயிழையுந் தானுமக
மேற்றவராய்ப் பூண்டிரப்பி னெத்துணைத்தா ருருநடக்கும்
வேற்றுண்மையே லிறையளவு மேதினியி னீகராதே,

(உஇ)

இற்றி நலில் லுழி வேன் லி யிப் பற்றினார் பாவைகொடு
உற் றுணையா ண் டாக் குவினை பொவவா து மரைப்பொருளைக்
கற் றினன கலங்குத லுங் கடிமணமாற் றி நிகணவன்
கொற் றிராம்பி யொழுதுத லுந் தோகையர்கற் பினுக்கழகோ. (உச)

தேகா யி மான முநர் சிமிழ்ப்பவத் து மறநூறி
யாகாமி யம்பெருகா துமர்ப்பத் மமரும்வண்ணம்
யாகாதி லி நுத்தி பங்க ளிபாவுமிப் பற் றுவர் வேந்தர்
தோகா யானதுபுரிவல் துணையி நுந் து முற்றுவிப்பாய். (உஎ)

வேதமொழி கடைப்பிடித் து வேந்தனக்கின் றினிதருளுங்
காத்ந்நித கட்டளை யிக் குருமமெனிற் புரிவென்ன
மாதாசி மகிழ்நனைம வலம்புரிந் து நொழுதடைந்தான்
சீதமல ரணையிலெலாஞ் சிவார்ப்பித் தமென் னுளத்தடைத்தான். (உஅ)

வெம்பந்த வினையறுத்து வீடருனென் னைந்தவித்து
நம்பன் ற னிணையடியை நாடின னா யணைக்கிடந்த
அம்பந்த விழிபாட்டு மாவிபய பரிக்குழுடற்
சம்பந்த மழிலோம்பு சதுரர்கடா மிசைத்தார்கள். (உக)

பொற்கோர மேதவினை யாற்றியமிக் காற்றலெலாம் பொருந்து * பிரம்மா
உற்காதா யோதாஹத் வரிப்புரம ணுசந்திச் ஷயிர்பிரஸ்தாதா
புற்கோலு மைத்ராஹ ருணபிாதி பிரஸ்தாதா போதாவாதி
சொற்கூற வமைத்தவொரு வீரெண்மர் மகத்துரிய தொழில்செய்வித்தார். (உஉ)

வேறு.

பல்லியமா முழுக்குமெழு பரிமகத்திப் பரிசாகப் பலகாலுள்ளம்
அல்லலுற வொளித்திருந்த வமர்ப்பதி யிதுநோக்கி யமயமென்றே
புல்லியசா நகுலவுடற் புருந்தெழுவேட் கையின்வாறு புரிந்தானந்தோ
புல்லியர்வான் பதமுறினும் போய்விடுமோ வவர்களற்ப புத்திமாதோ. (உக)

இறையளவு மறிவின்றி யிந்திரன் னீ வினைஞ்செயலா லிணையின்மேதம்
குறைவுகொடு கெடவறிஞர் கூட்டமிரிந் தேகினரக் கொடுமைகண்ட
இறையனக மிகவயர்ந்து மதியிழந்து செயன்மறந்து மேக்கயீறிச்
சிறைபுகுந்த கோளரிபோற் சீற்றமெலா முள்ளடக்கித் திகைக்குங்காலே (உஉ)

* ப்ரம்மா	உத்காதா	ஹோதா	அத்வரீயு
ப்ரம்மணுச்சலி	ப்ரஸ்தோதா	மைத்ராஹருணஹ	ப்ரதிப்ரஸ்தாதா
ப்ரோதா	ப்ரதிஹர்த்தா	அச்சாவாகஹ	ரோஷ்டா
ஆக்ரீத்ரஹ	ஸுப்ரம்மண்யஹ	க்ராவஸ்துத்	உன்னேதா.

எட்டெட்டுக் கலைவிரிவு மெவநீனைவு முணருணர்வு மிறைசீரோது
மெட்டுற்ற நல்வசையு முயர்தவமு நீன்பரிசும் விபுதம்மாந்
துட்டத்த ஐசகுறவும் கொடியிலெவரும் போய்நீளல் துப்புமார்தல்
நட்டுற்ற வர்களிடத்தோ தலுமற்றந் குணமுளநா ரதனா மேலோன். (நக)

வேறு.

வெந்த மெண்மைநீ-நெந்தை கண்மணீஇ
யுந்துலங்கவே-வந்துமேயுளுன். (நச)

வடிவுகண்டாலும்-அடிவணங்கியம்
முடிக்கொள்மன்னவன்-படிவிலாசுவான். (நடு)

என்னின்முன்னையோர்-நென்னவெய்தவந்
துன்னவன்றுகொல்-என்னின்மேவின். (நசு)

ஆதரந்திருந்-நாதரித்திடென்
ரோதவற்றனன்-மாதவத்தனை. (நது)

தட்டுருதுமா-விட்டியாற்றினும்
துட்டர்செய்கையால்-நட்டமாச்சே. (நஅ)

அன்னதன்றிமந்-துன்னையும்பவப்
பின்னலுற்றதின்-மன்னம்மன்னனே. (நக)

வேறு.

எவரானுந் தன்படையா விசைமுனிவ ஓரைவழித்தீ
உவராழி குழ்கிடந்த வுலகமுழு தாள்குரிசில்
செவ்வாயுட் புகவியயச் செழுமலர்காய்ந் தலமரத்துப்
புவிமீது விழுந்துபல புலம்பிகைவா னிவைநீனைவான். (சய)

விண்ணுலகை யாவைய மேதமியற் றினனதனில்
எண்ணிலடி முதித்தனவென் றியம்பினரிம் மெய்ம்முனிவர்
மண்ணுலக மக்களுளும் வசைமொழிவா ரந்தோலீ
தெண்ணினெனாழ் வலியதன்றி யீனவினை யியற்றிலனே. (சக)

இவ்வண்ணம் நீனைந்தரச னிருடியடி பணிந்தெளியேன்
உய்வண்ண மொன்றுளதே லுளுற்றவல் சாற்றிதிரென்றன்
செய்வண்ண வினையிலுற்ற தீவினைக்கு மூழ்வினைக்கு
மைவண்ணன் பரவுசெந்தீ வண்ணனருள் பெறிலோடும். (சஉ)

ஆர்த்தகடல் புடைபாவு மவனியிலிங் வினைத்தொடர்பைப்
பேர்த்தகல வெறியவன்னும் பெட்டினருக் குற்றவழி
தீர்த்தகல ஷர்த்தினைச் சென்றாடி வசித்தாற்றுப்
பார்த்தலினை பாறுமின்னும் பகருளுங்கே சொளிதென்று. (சக)

வேறு.

அஞ்சுமர்க் கூடுகொடவ் வயனரிமேல் சீழறிய
வஞ்சுமர்க் கூடாத வகையமர்ந்தற் குரியதலம்
கஞ்சுமர்க் கூடமெனக் கவின்பரையை யிசைத்தமரும்
வெஞ்சுமர்க் கூடலென விளம்பிடுமொர் சிறந்ததலம். (சச)

வேறு.

அப்பொற் பதியே யென்னுளத்தி னகலாப்பதிகீ யாங்கெய்தி
ஒப்பற் றிடுபண்ணியதீர்த்த மொன்றுண்டதிண் மெய்த்தவமேலோர்
செப்பற் கியைய வினிதாடித் தெய்வத்திநீறுடற்புகி
எப்பற் றினிலு முழலாதா ரேத்துமெந்தை கழறொழுவாய். (சஞ)

தடிவாற் கற்றுவறுவனைத்துந் தவளத்தீம்பால் பாவினுநன்
மடிவாய்க் காம்பின் வழிகாணன் மானங்கையா லப்புரத்தைப்
முடிவாக் கியநீவணலுநகு முழுமுதுறினுங் கொக்கிடைநற்
கடிவாய்த் திலகுவெஞ்சைதனிற் கசிந்துரிலவுங் கருணைகொள்வாய். (சக)

மௌவற் றொடையத் திருநெடுமான் மகனார்மகனில் வாரிசைத்துப்
பௌவப்படைவாண் மறவீரன் பரவவிண்ணு றிசைந்துசென்றான்
கொவ்வைக் கனிவாய் வடிட்டமைப்பூங் கொம்பர்களிதாங் கிடக்கொடித்தேந்
தெவ்வைப் புடைக்கு மெழுமதமா சேனைகுழ விறையெழுந்தான். (சஎ)

நீண்டகுணவு வனமுடலி னிரப்புரத்திற் களிற்றுயிசை
பூண்டைகண்மற் றரியபொருட் பொதியேற் றியுறப்புரிகடந்து
சேண்டுபுனைபற் தருவென்னிற் சிறிதோபெரிதோ யார்ப்பலெனக்
காணுவெழுந்த தொப்பவளர் காவுக்கோடும் பலகடந்தார் (சஅ)

மெய்வத் திதுவென் றுடன்முழுதும் வெண்மைப் பொடிசண் ணித்துளத்தே
ஐவத்திரயீ ரைக்கரத்தோ டரணையடைத்து ச்சந்ததமும்
சைவத் திருவாளர்கள் கரையிற்றவகோற்றிடு காவிரிபரந்து
தெய்வத் தமிழ்ச்சொற்றி ரனுலகிற் றெரியவின்க்குங் கொங்கடைந்தார். (சக)

பூதகணங்கள் தெய்வநத்தி பொருந்தும் பொன்னாதிருமதிலும்
பாதகங்க ளுறமாற்றும் படர்வான்விளிசுங் கோபுரமும்
சூதமிதபுன் மதிவளிருந் செக்கர்வானச் சடைப்பெருமான்
பாதகமல மறவாத பத்தர்நோத்தி பலகண்டார்.

(இஃ)

வழிக்கொ ளாயன் பலபதிகள் வணங்கி மணியை யிருகரையுங்
கொழிக்குமாம்பி ராமதிந் குளிர்ந் நதியைத் தாண்டியுள் ளுந்
செழிக்கும் விகிருதைப் பதிகொக்கிச் சிந்தைகளிந்து பணிந்தெழுந்து
விழிக்கொள் ளொளியா மிறையை புண்ணியெழுதி நூருருந்ருன்.

(இஃ)

வலக்கண் வலத்தோ டுடிப்பவக மலர்ந்துமகக்கே டகல்கவெனத்
துலக்க முறச்சங் கற்பமருந் சுருதிமுறையிற் புரிந்துள்ளத்
தலக்க ணறப்பன் முறைமுழ்கி யாடையணிந்து பொடிபூசி
இலக்கமுறையைத் தெழுத்தேழி யீடினும் பலபுரிந்தான்.

[இஃ]

துண்டப் பிறைவா ணுதலியன்பிற் சூழத்திருவீ தியைவணங்கி
அண்டத் துயர்கொ புரமிறைஞ்சி யடலேற்றருகார் கொடிமருங்கிற்
மண்டிற் றரைவீழ்ந் தெழுந்துவலஞ் சார்ந்திலலா விற்பமுதக்
கண்டைக் கண்ணாற் கண்டிருகிக் கசுந்தா னந்தக் கடற்படிந்தான்.

[இஃ]

வேறு.

ஆடினான் ஞானமிட்டோ மரகரகிவென் றொழிப்
பாடினா னகமுநேயப் பான்மையா யினகிவந்து
வாடினான் வருந்தியன்பு மயமுதாய நீக்கமற்றுக்
கூடினான் பிரிவிலாத குணக்கொண்ட வரசர் கோமான்.

[இஃ]

செந்தமிழ்க் குழலிக்கன்று திருமுலைப் பாலளித்த
சுந்தரக் குமரிபாதத் தொழுதது முகவற்போற்றி
யந்தநா ளுணவுபோக்கி யற்றயிறணந் தெல்காண்முன்
மந்திரக் கடன்க ளாற்றி மாதவம் புரியலானான்.

[இஃ]

ஆய்ந்துமா யாதாமக்க ளாக்குபாதக நீர்ப்பெளவம்
மாய்ந்தறச் சுவற்று வெய்ய வடவைவே ராழற்பிழம்பை
ஆய்ந்தசின் னையினடைந்தக் குற்றபோதரசே யாண்டோம்
தேய்ந்தநின் வினைகளென்னச் சேணிலோர்வாக் கெழுந்த.

[இஃ]

காயைக் கனியைத் தின்றுகடுங் காட்டிற் கோட்டிற் புலனவித்து
மாயப் பிறவியறநோற்று வதிமாதவத்தோர் பலரிருக்க
காயைச் சிவிகை யேற்றுவித்த நலமாயென்னை மாட்கொண்ட
தேயக் கண்ணிக் குட்படுமென் னிமலாபோற்றிபோற்றியவே.

[இஃ]

முப்பாழ் கடந்து துரியமந்து முழுதுமோடி நேடவதந்
கப்பாற் காப்பாற் கப்பாலா யண்ணு தாயரு மருவுருவே
மெய்ப்பால் வெண்ணீ நணிந்தடியார் வேண்டவிடைமேல் வருமெந்த
எப்பா நாயேற்குள் சரந்தவரசே போற்றிபோற்றியரோ. [௮௮]

என்று பலதோத் திரம்புரிந்தேந் திழையோ டனைவோர்களுங் களித்து
கன்றுகுனிவா விளவெறிந்த கண்ணன்பரங் மகவளித்த
குன்று ததசாக் கொண்டமுக்கட் கோமாற்கு யராலயபூசை
ஒன்றுமனத் தோடியற்றிவிழா வுரிமைபலவும் புரிந்திருந்தான். [௮௯]

பண்ணூர் மொழியெம் மண்ணையிடப் பாகமகலா விகிருதேசன்
நண்ணு ரடியைத் தணக்கவகந் துரியாதன் பு பின்னிழுக்க
மண்ணுருயிலை ப்புரக்குபொறை லலிந்துமுன்னின் நிழுக்கவிறை
விண்ணோர் மகிழ்வினிதகன்றான் மிளிரா ரியநா டுடையவள்ளல். [௯௦]

படியா உலயடனகரடி பரவட்டனி வெண்மத்தோய்த்த
முடியா ரடிய நெனமுனிவர்முதலோர் களிக்கப் புவிசெழிக்கப்
படியா னையினு ளாகமலரப் பெம்மான் வெஞ்சைச் காண்டதொறுங்
குடியா யணுகிப் பணியியற்றிக் கொங்குநன்னு டிணிதான்டான். [௯௧]

ஆண்டு பலபுண் ணியமியற்றி யமலையிடத்தா னடித்தொண்டு
பூண்டு சிவமேதெய்வமெனப் புந்திகொண்டு சிவபோகம்
வேண்டுபவ்வான் விஞ்சைதொழில் வேண்டுமென்னும் வியனுலகை
ஆண்டு முடிவில் முடிவிலானடிக்கீ யுமர்ந்தா னரிவைபுடன். [௯௨]

மேத மாற்றிய வேந்த நெய்திய
நீது நீங்கிய செய்தி கூறினும்
யாதர் காதலின் மாழ்கு வாசவன்
குதும் நீக்கமும் சொல்லு வாமரோ. [௯௩]

ஆகப்படலம்சு-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௪௧.

பு ர ந் த ர ப் ப ட ல ம் .

(-)

மையரி நெடுங்கட் குமுதவாய்த் தளவ வாணகைவபுட்டமைத்திருவை
கொய்யுளைப் புரவிமகத்திடைக்கரவாக் கேடதுறு கைக்கிளைரி
வெய்யகிம் புரிக் கோட் றறற்பதத்தவள வேழம் துலவுவிண்ணவர்கோன்
ஐயகோ கலக்கிமாழ்க்கிணு னகதுமாற்றிடை நாரத் நெதிர்த்தான். [௯]

கல்லவ ரிடையுந் தியவரிடையும் கண்ணினன் னெறிபுகல் யாழின்
வல்லமா முனிவ னலர்மல ரடியை மகபதி வணங்கவன்னோன்
வல்லவாளி முழுக்கித் தகைகவிழ்முதத்தை மெய்முனி நோக்கிவிண்வேந்தே
பல்லியமுழங்கப் பவனிசெயியப் படிதனியேக வென்பரிசே. [உ]

என்ன லுமக்வான் மகதியாழ்முனிவ னிணையடி பணிவுடனேத்தி
இந்நிலமேழ்நீ ழாயமுவுலகத் தெதிர்கெழீ விறந்தகா லத்துச்
சொன்னினைவதிலு டியலுவவளைத்தூந் தாய்மையி லரிதாணந்திறலோய்
என்னகநிகழ்ச்சி யறிந்திலெபொலு மென்றன னுளமக்கநாணி [உ]

கண்ணினல் லுருவி னெழிலினேநோக்கிக் கடிமணம் நாசியின்மோந்து
புண்ணி னேர்மொழியி னமுதிருசெவியிற் பலமுறைமாந்தி மெய்பொடிப்பத்
தண்ணிய விதழை நீருறச்சுவைத்துத் தடமுலைபுயமுறத்தழுவி
பெண்ணரு மகனு மணைந்திடினனோ பெருகிடுங் கலவியினின்பம். (ச)

சாதியி னான்கு மூன்றிசை காலந் தத்துவங் குணமொடு பருவம்
ஆதிய தாய்ந்து மகப்புறத்தொழிலு மடைவுட னியற்றி யிங்குதமாய்
மாதுளங்கனியக் கலவிசெய் வோரோ மதனவின் பத்தினை யடைவார்
மாதுளங்கனியி னுருசிதேர் கவிபை மாணுவ ரிதிசையாதார். (இ)

இசைபெறு முலகில் விழாமணங் கூத்துள் ளிடர்ப்படு பொழுதிடைத்தழுவல்
வசைமிகு துயில்பித் திழிமதுமயக்கு மற்றுணர்வறு மமயத்தும்
இசைவிலா விடத்தும் வலுவினிற் புணர்ந்தங் கெயதுறுசுகம்புறங்கிடக்கும்
பசையிலவெள் ளெலும்பைக் கடித்துத்த லுதிரம் பருகுநாய்மகிழ்தலைமாலும்

மதனதூற் றுறைதேர் வானவர் மகளிர் மடலெழுதிடுவனப் புடைநீ
இதமறு தொழிலை யியற்றிய தோரி னேக்குறு காமுகர்கொள்ளு
மிதயிலவா சைக் கிலையமான வெட்கமென் றிடுமொழி சாதம்
கதிதரு வேள்வி யழிந்ததா லந்தக் கடுவினை நீனைவிடா தந்தோ. (எ)

என்னயாழ் முனிவ னிசைத்திடுமுரைத்தீ யிருசெவீ மடுத்தவானவர்கோ
மின்னுவா னிடியிற் றிடுக்கிடுபாம்பின் மெய்பதைத் துணர்வழிந் தையோ
துன்னிய வசூர் துயர்செயக்கூடிச் சூழினும் வானவர்தடுப்பர்
பன்னவுக்கூசம் பழிவந்து வளைந்தாற் பரிந்ததைத் தடுப்பவருளரோ. (அ)
[விடுத்த

கடைக்கணின் பார்வை கிடைக்குமோ வென்னக் கரைந்தன நக்கைமார்
கடைத்தொழில் புரிந்து மகத்திடைப்புருந்து மதியிலாவிழிவினைப் புரிந்தேன்
சுடர்ப்படு முடியா ரிருப்படு குழலார் சூழ்ந்தினிச் சிரிப்பேரே பவமும்
விடப்படா தென்னச் சூழ்மேயென்று மெலிந்து நாரதனடி கீழ்ந்தான். (க)

இவ்வினேநீர வெளியனேற்குந்த னின்மொழி தருகவென்றிரந்தோன்
உய்வினேகருதிச் சங்கரர்ப்பழிச்சி உம்பர்கோன் சோர்முகனோக்கி
எவ்வினேகளுக்கு மிருதிகள்கழுவா யியம்புநீ யியற்றுநீ வினைக்குக்
கொவ்வையங் கனிவாய்ப் பசங்கொடிப்பாகன் ஞானிடி யவ்றிவேறிலவே. (௮)

அகத்தியன் தந்த வருந்தமிழ்நிலத்து ள்மைவுறு கொங்குமண்டலத்தின்
மகத்துவ மிகுந்த விகிருதமாபுரியின் மன்னிவாழ் விகிருதலிங்கேசர்
சுகத்திரநாம மகத்தினிநீனந்து தண்மலர் கொண்டருச் சிப்போர்
முகத்தினில் விழித்தோர் பவமொலாமகனும் முக்கணெம் மான்றிருவானே (க௭)

எனதுகட்டுரையன் நீதுமாவேந் மியம்பிய வாமெனவிசைத்தான்
நின் தூவ்வினையு நெருங்கியதனது நெறியிடைப் பட்டனனிசைத்தேன்
மனமயராது நிலினையஞ்சி மாண்டத்தானடி பேணித்
தனைநிகர் வெஞ்சைசரசர்புகிற் பாவந் தணியுமென் நகன்றனன்முனிவன். (௧௨)

ஊடியபயிர்க்கு வானநீர் போல மாமுனிவாணுமேநோ
நீடியதுயரஞ் சிறிதகன் நகல்வான் நெறிகொடு பைத்துழாய்ப்புயமால்
தேடியபதத்தெம் சிவபிரான்விளங்குந் திருவெஞ்சைப் பதிதனைக்காணக்
கூடியமனத்தாற் றென்முகமேகிக் குளிர்புவி யழிந்தனன் மகவான். (௧௩)

பவமகல் சிற்றா நருகுந் வுடலம் பையப்பயப் புளகமாகியதங்
கவமிகு சிந்தை தெளிந்தது கண்ணீ ரருவிபோல் வழிந்தது நிகழ்ச்சி
நவமென விலும்பு தெய்திய மகவா னன்கருள் வெஞ்சைசரண் ணினமென்
றுவமையி லுவகை கொடுவிருகாழு முச்சிமேற் குவித்தனன் செல்வான். (௧௪)

அவிரொளிக் கனக சினகார்த்தோற்ற வரகரசிவனென விறைஞ்சி
தவமுனிவோர்க ளிருகரைமேய தண்ணிய நதிமுறையாடி
தவனவெண்ணீறு கண்டுகைகுடிச் சங்கர னைந்தெழுத்தோதி
உவமையி னந்திவிடைகொடு கோயி லுட்புகுந் தாடினன்னொழுதே. (௧௫)
வேறு.

கங்கா தாரனே சரணஞ் சரணங் கறையார் களனே சரணஞ்சரணம்
பொங்காடாவப் புணு சரணம் புதப்படையாய் சரணஞ்சரணம்
வெங்காலனமுன் வீழ்த்தோய் சரணம் வேதப்பொருளாய் சரணஞ்சரணம்
சங்கார் குழையாய் சரணஞ்சரணம் சடைமேல் மதியாய் சரணஞ்சரணம். (௧௬)
வேறு.

பாதக மணந்தமாற்றும் படிநனே யெனினுமென்னைக்
காதலாய் வலிதினின்னு காத்நிட வேண்டுமெயா
காதது ரத்தினின்னு கருதுவோர் பவமும்போக்கும்
நீதனே னினையுடைந்தே னிமலனே போற்றிப்போற்றி. (௧௭)

வாய்மொழி குளறக்கண்ணீர் வடிய மய நலங்கொடுத்த
தாய்மொழி யனந்தமோதி யமரர்கோ னிரந்து நின்றான்
சேய்மொழி போலக்கேட்டுச் சிவபிரானஞ்சே லென்னத்
தாய்மொழி வினவுசெய்ப்போற் சதமகன் களித்து வீழ்ந்தான்.

(கஅ)

புரண்டுதின் றரணைப்பொற்றிப் புவனமீன் நெடுத்தகன்னி
யிரண்டொண் மலர்ப்பாதத்தை யேத்திலை லவனவாழ்த்தி
திரண்டிவந் திலக்குகைவர் சித்தார்தா முனிவர்குழ
அரண்டிகழ் வெஞ்சைதன்னி லமரர்கோ னமர்ந்தான் பன்னாள்.

கக)

தன்பெயர் சூட்டிலிங்கந் தாபித்துக் கூவந்தோண்டி
நன்மகம் பலவியற்றி நடுக்குறு பவந்தைப்போக்கிச்
சின்மய விகிருதநாதன் சேவடிபணிந்து கேட்டுப்
பொன்னகர் புதுந்து வாழ்ந்தான் புரந்தரன் முனிவரேத்த.

(உய)

வேறு

காமனந்தி மலரைங் கணைநொடக்
காமனந்திய கேடறல் காட்டினும்
நாமநந்திரம் பாவசு ரேசன்முன்
தோமநந்தி பதம்பெறல் சொல்லுவாம்.

(உக)

ஆகப்படலம் எ-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௬௨.

சோமநந்திப் படலம்.

பூதலமும் பாதலமும் பொன்னாரு மீதலமும்
காதன்மனத் தெழுந்திலோர் கணப்பொழுதி லிலகிவரும்
சாதனையான் சூதறியான் நருமகுண மிக்குடையான்
மாந்வத்தி னிலகாணு மனமுளவோ ரசரேசன்.

(௭)

பிறப்பென்ப தடைந்தவர்கள் பிஞ்ஞகன்ற ணினையாரேல்
இறப்பென்ப தவரைவிடா திருப்பதென்ப துண்மையந்தோ
இறப்பென்ப திலகுதி யெவ்வுயிர்க்கு முயிரான
*பிறப்பென்ப தறியாண்ப் பேணிநுன் மனமுடையான்.

(௮)

KAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
RESANT NAGAR, MADRAS-90

பீரகொடிப்பு விறத்தாளப் பிரியாம் லீடமமர்த்தி
 ஈர்பொடி நண் ணிடைபாளி யெரிவண்செஞ் சடையிருத்தி
 சார்வகொடு மதுவெடுத்த தரியவர்தும் புரம்பொடித்த
 கார்வகடுக்கை குடிபிணைக் காதலித்து வாழ்த்திவிவான்.

(ங)

எவரோனந் திருநீறு புசிவரக் கண்டானேவு
 இவரேபென் வினையறுக்கு மெம்பெருவா னெனப்பணிவான்
 சிவனேபெஞ் சிவனையச் சிவபெருமான் மகிழ்ந்திலகப்
 புவிமீது நடமாடும் பூக்கோயி விதுவென்பான்.

(ச)

என்னனைய மந்தமதி யினர்கடைத் தேறுதல்வேண்டிப்
 பொன்னனைய செஞ்சடையெய முனிதனிதை கருணையினால்
 மன்னுமக்க மணிபுதி மணிபுனித வருந்தாகுகி
 இந்நிலத்தில் வருவதன்றோ யெழிலடிபார் வேடமென்பான்.

(இ)

சிவவேடத் தவர்க்காணல் சிவபெருமான் நரிசனமாம்
 சிவவேடத் தவர்ப்பணிதல் சிவனடிபார்ப் பணிந்திடலாம்
 சிவவேடத் தவர்க்கூட்டல் சிவனார்நி வேதனமாம்
 சிவவேடத் தவர்கொனெறி சிவப்பேறு கொடுப்பதென்பான்.

(ஈ)

வேறு.

மூதலத்தி லமர்ந்திலகு முத்தரையுஞ் சித்தரையும்
 காதலித்துப் பணிபுரிந்து கம்பலையின் புறவடிய
 ஆதரத்தோ டடிபாவி யரிபபெரு மாதவத்தீர்
 பூதலத்திற் பிறந்தபபன் புல்கவென்ன செய்வவென்றான்.

(உ)

ஐந்தலத்தமா, தவத்தவன் சினமில் னான்பாம்
 சிந்தைவைத்தவன் பொறையின னருள்கொடீசி
 எந்தையவ் வசு ரேசன்மாட் டுளங்கனிந் தெளிய
 மைந்தனின்மன மகிழ்வுற வழங்குவல் கேட்டி.

(ஊ)

அண்டர்நாயக னடியினை குறுகிமெய்யன்புத்
 தொண்டர்வீடுறு கதைபல வல்லவர் சொலமுன்
 உண்டபேதமை மயக்கற வினவியோர்ந் துணர்ச்சி
 கொண்டு சிந்தைசெய் திழன்மணங் குழைந்தாற்கூடும்.

(஋)

வேறு.

அறந்த வாதல் வடியர்கு. முாத்திடை யணமி
 நிறைந்த மேதைபர் மொழிவன பயில்வன நிதமும்
 கிறந்து செய்வன வெருவுவ செவ்வியிற் றெரிந்தோன்
 பிறந்த போற்றினபுழைபுலவர் களின்மிகப் பெரியோன்.

(ஐ)

பாத தாண்டவன் பதவியான் விழைவுறு பத்தர்
இரதபோனக மறுசிங் நிசுமுத விணையிற்
விரதமாகம முறைபுரிந் தாலய மேவிற்
சூரந் மெம்பிரான் விடைமிசை தரிசனந் தருவான்.

(கக)

உன்னு முன்மன மிசைபவ முற்றிலு மோடும்
சொன்ன சொற்பவந் தோத்திரிந் திடுமுனந்தொலையும்
சின்ன நோக்குமுன் னூடல்புரி பவமெலாஞ் சிதறும்
இன்னமாண்பின தரம்விதி ருத்தலந் தேற்றம்.

(கஉ)

ஏற்ற மிக்க .ப் பதிவிடை யெம்மையாட் கொண்டு
தோற்றுறுது புனிதவைப் பிளங்கதிரச் சோதி
வேற்றுமைப் படுபொருளெலாம் விரவிய விதிருதன்
வீற்றிருப் பணன்ஷுவன்முடிப் பானிலுள்விருப்பம்.

(கங)

அற்றவாகுல னயர்வுகொ ளாமயி னமுதம்
பெற்ற தொப்பவத் தானவன் முனிமொழி பெற்றக்
குற்றநீங்கிய முனியடி தொழுதுநீர் குடைந்து
முற்றும் வெண்பொடி பூசினன் மறுமுறை மொழிந்து.

(கச)

ஒப்பிலாதபொற் கோயிலு ளொண்மணி யொளியைத்
திப்பியத்தனி வைப்பினைத் தேவர்கள்தேவை
முப்புராரியை நோக்கின னிருகர முகிழ்த்தென்
னப்பினே யெனையாண்டரு ளெனக்குதித் தயர்ந்தான்.

[கடு]

அட்டமாமல ரிட்டருச் சனைபுரிந் தனிமொய்
மட்டுவார்குமுன் மயிலினை வணங்கியிட்மண்மேல்
இட்டமாப்பல நாளருந்தவமுயன் றிருந்தான்
நட்டமாடிய பெருந்தகை திருவுள நயந்தான்.

[கசு]

வேறு.

அடியவருக் கெளியனெனு மமலனவ னெதிர்தோன்றிக்
கொடியவசு ரரிலரிய குணமுடியோ யெனேநோக்கி
நெடியதவ மாற்றிடுமுன் னினைவேது புகல்கவெனப்
படியிசைவீழ்ந் தெழுந்துமிகப் பணிவுகொடு புகல்கின்றான்.

[கள]

பாழ்வயற்றி னுணவிலுக்காப் பலவினைக ளினிதியற்றற்
தாழ்வகற்றி யழிவுபெறு தற்காணம் படதூறும்
வீழ்வுலியை யறமாற்றி யுனதுகண் நாதனெனும்
வாழ்வருளல் வேண்டிமென மலசடியிற் ருழந்திசைத்தான்.

[கௌ]

புண்ணியமா னவர்களுது புனிதவரம் விரும்பினேநீ
எண்ணியவை வேண்டுமென விரும்பவல்லி கருணைகொடு
நண்ணுதியென் றுயர்விகிருத் நாயகனார் மறையலுற்றார்
அண்ணுசந்தி யருளடையா மடைவர்களுளா சிவப்பெயர்.

[கக]

வேறு.

நாயக னருளாக கெட்டலுமுள்ள நகமுக மலர்ச்சியோ டகில
நாயகி பண்ணார் மொழியினை பொற்றா னுண்மல ாலருச்சித்துத்
தாயபா டயினுள் ஒருகிடத் துதித்துச் சந்தரியருளினுலிமயம்
போயவ னுமையா டவம்புரி தலத்துப் புலியுருக் கொண்டுகாத்திருந்தான்.

வாலொடு கால்மெய் யசைவறக் கிடக்கும் வன்புலிக்குருளாமே லம்மை
சேலநி சோக்கஞ் சென்றிட மகிழ்ந்தச் சிறுபுலிக் குட்டியோர் டோங்கி
மேலெழந் தொளிசெய் மந்திரமடைந்து விரைசெறி கடுக்கையங்கண்ணிப்
பாலலோ சன்னுள் பரவின ளிறைவன் பனிமொழி யுருத்துபசரித்தான்.

அவ்வம யத்தோ ரரிவையப் புலியை அருகுறக் கொடுவந்து விடலுங்
கொவ்வையங் கணிவாய்க் குமரிமாதேவன் குளிர்முகநோக்கியெனத்தா
அவ்விய மறையிப் புலியெளிபாள் செயருந்தவச் சாலையைக்காத்துச்
செவ்வின் வணங்கி யுய்திறநாடித் திரமுதவிருந்ததுமாதோ.

(உஉ)

ஆதலின் மேலாக் கணுதிப னாக்கி யருள்பெறு நந்தியோடுலக
மோதரு மெழில்சே ருவனளக்காத்தங் குறைதரு பேறினைநல்காய்
ஆதியே யெனலு மிறையவனருள வக்கமார் கஞ்சுகமணிந்து
சோதிமே விடுபொற் பிரம்புவை வாளுந் துலக்கிட விளங்கியதன்றே.

[உஉ]

கலந்திகழ் நந்தி தன்னொடுசோம நந்தியென் றமரருமொழியப்
பொலந்திக ழுரிய வுவளகவாயில் பொருங்கியீந் திருந்ததாலென்றுங்
குலந்தவ மிவற்றிற் குறைந்தவ ரேனுங் கோதிலார்மகிழ்வறநடந்தால்
தலமதிந்பரிந்து கூறுவ ரவாரசொல் தக்கவர் கேட்டருள் கொழிப்பார்.

[உஉ]

வேறு

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதல் பூக்கழ வெடுத்துச்
சுற்று பவுர்கொள் தூயவன் புலிக்கருள் புரிந்த
பெற்றி கூறினும் பீடுசர் லோரிருநாகக்
கொற்ற வேந்தர்செய் தொண்டினை யன்பொடு குறிப்பாம்.

[உஉ]

ஆகப்படலம் அக்குந் திருவிருத்தம் உஅள.

அசுவதர கம்பாப் பாடல்.

சேறு

காசிப முனிமனந்த கத்தரெடு நெனப்புகை
வாசுகி சேட ன்வன மணிநாக னெடுபுகிநின்
மூசிக னாநா சுக முகபேரா வுடனாவின்
பேசுகாக் கொடண் சாகப் பண்டனா மகாசபாரு. (க)

தக்ககம பளனோ டசுவ தரணமுத லானநா
மக்களே யினிதிவின் றுண் மாடகம் புரிநனனோகன்
தக்கவ ராய்ப்பாடாந் தரண்பான் லுலகமல்லாம
புக்கின ராசுபூண்டா புவனெகண் மல்கவாழ்சா. (உ)

புவனுகன் புகழுவாழ்வு பொருத்துமி நாகர் தம்மிந்
தவருண மிருதவசுவ தரணரை யொழிசபைநகோ
டவிர்மலாப் பண்பால் தாரு மனிகொளகம பாஸின்னோகன்
நகையறு தலசு தினையதி நலகனை நாடலாநா. (உ)

உடலினைப் பெறின்மே லான வுணர்ச்சபெறு தயர்வறாரேல்
புடவியி லெழும்பீ மற்பும் புழுவிலற குதிசெ சதினறு
மடிவதைப் பொருவரா லவவணம்புகிக துறா கிக்கால
முடிவுறு வவலமாகா முயற்சிதான நியரறுகோமால். (ச)

பசையறு நிலைகொள் கோடு பறவைபுத் தறுகண்டாவும
விசனமா யபூசேயாதி வீணைநன் மிடந்துப் பாட்டி
னிசைகளான் மயங்கி புள்ள மெகறுஞ் செலு கதாடுதன்றால்
வசையறு கானவித்தை வளப்பமே வுடனெ றுப் பநா. (ரு)

சேறு.

அருமைசே ராநதவிசையினிற் கோர்சகி யடைந்தநா ததன றனை யண்மீ
குருவெனப் பணிவுந் தருந்தவக் கொழுந்தே கொடிய காணவிக்கையினைத்
தெரிநரவடி களிட்டுமெருந்தனமாந் திருவுள மிரக கிபாட் கொண்டு
தெருமா லாவிச் சிற்றடியென்க டெளிநர வருள்கவென் திரகதார். (சு)

சினவரிக் குருளை பொருவுமவ விருவர் செழுமுழுமதி வதனத்தை
முனிவர னினிதினோக்கி னுக்கினர்ச்சி முற்றிலு மறிநதனனெருவன்
முனிவிரி வகல மட்டிலும்படரும் வண்மைசே ரிவ்விசைதுணுக்கவே
கனைகடந் பெருக்கு சிறிதலவிதனைக் கற்றிடப்பலவகல் கடரியம். (எ)

முந்தையா னீந்தக் கீதத்தைவிடும்படி ஞாசகித நஞ்சுதகம்புரிந்தேன்
சந்தமாமாலை செரத்திரவலையில் சாபத்தால் கூடிக் பாகு கான
வித்தலைவிடும்படியான சயிலை புணாக வெள்ளொரு விண்ணொழிபெழுவும்
வந்தலைபுரித்தக உலையினிற் கழுவெண் உலையா உலையென் உலையென் (அ)

அவ்விரி சழுவைக் கூகைபா புறாறு யரத்தைத் தூர்ந்தைம்பது பருகித்
செவ்விலி உலையாத்த வறியவன் ஓவகன் செழுமனை முகப்பாந் தெரிப்பான்
ஒவ்வீர சயாத்த தீதறுமியன்ன வுலப்பது மாமுனிபுகன்றானு
அவ்வயி மெய்கா ஈதீதீனித் தீத உலையப்பரு மெய்கொலா மயந்தார். (க)

சம்புரு மணங்கா னுரதமுளிகண் டுளபணித் தவன்விடை பெற்று
மம்புருக கூனாவைக்களத்தன்னும நல்லிவைச் புலப்புகளான
மீம்புரு டர்கள்கள் தருவாகின்கார்பார் டொதிப்பபல வாண்டைத் தப்பார்
தம்புரு வலையச்சென் டைததனை னைப்புக் கூடகதந் கூடுகொணப்புகன்றான்
நல்லவையெற்கப் பெற்றவையினின்று தாகமன்னவர்களுந் தீதக்
கல்லினிற் பாற்கற் திடவெளிப்பாவன் கருநிலநனை மனத் தாழ்த்து
சொல்லவை உறித்த தம்புரு மகிழ்ந்து சொர்வ ரப் பயிலுமி னென்னச்
செல்லவகள் பலலாண்டருந் தாழ்த்து திருத்தக னடைத்துசென் தனரால்.

வேறு.

கிலைமடத்தைச் செத் தொருகரிக்கப் பட்ச்சென்று மாமகளைக்கொன்று
முலைமடந்தையி னாய் பெறு மரிபிவர் முகமிசை யிசைக்கெட்டுக்
கிலைமடநதவி கமிலையென்றொதுடம் கருகிலைத்தயருவாழ்
கிலைமடந்த பாண்சைபழகுவ மெனக்கடிதினி னடைநதாரால். (கஉ)

வேறு.

பொருந்த வளவெனஹாச வரசாரிநு உருமண்பு டுண்டுட்டும்
பெருந்தவள வணச்செவ லைப்பாக ஹலதபுக்கிப் பெருமனோன்ற
அருந்தவள வனசுலர்ப் பூம்பபாருட்டி லமுதவழி வழிதாங்கி
ஹுந்தவளர் தருகருளை யிசைமகளை விநிகளிக்க வினிதுகண்டார். (கஉ)

வேறு.

பம்புகரு கக்கடவுள் சங்காழி பெற்றவரி னைங்கா னிருக்குமகவான்
கங்காணமுற்றவ னுந்தேவி நிற்பெருமை கண்காண நின்றறிவாரால்
நங்கா யுணைத்தவிர் வெங்கோடினுந்தயைசெய் நன்காணசத்தியிலகோ
கொங்கே யுருத்துவிரி வெண்டாமரைத்தலிக் கொண்பே யிருக்குமமே. (கஉ)

எவளோ படிக்கிற முனமேனி பெற்றிடுவ எவளோ வெளுத்தவுடையாள்
எவளோ மறைக்கிழவ னெழினாவி னுற்றருள்வ எவளோகலைக் குரிமையாள்
எவளோ திருக்கைகொள் விசையாழி னைப்பெறுவ எவளோ யிசைக்குழுத
அவளோ சொலநகரிய குணமென்மை பெற்றிடுவ எவளோயெமக்கருள் [ல்வி
[செய்வாள்.

சேவ.

என்றினைய பலதுதிசு ளியம்புமிரு காலாகண்மே லிருகண்சாத்தி
வென்றிதரு நாகநாட் டிறையீர்நீ ரினிமையிசை லிருப்பமுற்றீர்
சென்றுபல பகலரிய புலவரிட மும்பயின் நீர் சிறப்பாயின்னும்
நன்றுதெரி யப்புதுந்தீ ருணர்ச்சிகொடு தேர்மினென நவிறலுற்றாள். (கக)

திருமருவு பேர்மகரஞ் சகோடமுஞ்செங் கோடென்னச் செப்புநான்கு
பொருவருநல் யாழ்நாமபைப் பண்ணல்பரி வட்டணையும் புகன்றபின்னர்
அருமைபெற வராய்தல் தைவாலுஞ் செலவிலை யாட்டுக்கைமூழ்
மருவில்குறும் போக்கென்னுங் கலைத்தொழில்க னெட்டென்னும் வகையுணர்
[த்தி.

மெல்லியகை விரல்கணரம் பினின்வார்தல் வடித்தலதன் மீதிலுந்தல்
சொல்லுறழ்த லுருட்டலொடு தெருட்டலள்ளல் பட்டடையின் ருருகுதியான
நல்லிசையின் காணங்க னெட்டொடு சரீரலினை நயமுணர்த்தித்
தொல்லுலகின் வருமிசையின் ரிறங்கனெலாம் வழுவாமற் சொலிப்பின் போர்
[நாள்.

இகைமாபி னுணர்க்கமுறை யுணர்ச்சிபெறு தவத்துறையீ ரினையாமோடு
மிசைவுபெறப் பாடுமினென் றிசைமடத்தை திருவாக்கி னினிதினொதத்
திசைபரவு மசுவதரன் கம்பளனென் போர்வணக்கிச் செறிந்துவண்டு
சசைபெறுபு வணிகோட்டி யாழிடந்த ழீவிரிசைத்தார் நயக்குலாவ. (கக)

இடையினொடு பிங்கலையி னியக்கமிகந் தாதாரத் திருந்தேதுச்சி
படவியக்கி னெஞ்சுமிட துடனாக் கு மூக்குநடு பல்லுஞ்சென்னி
யிடமெடுத்தல் படுத்தலொடு நவிதலுங்கம் பிதங்குடில மெனவேசொல்ல
துடனோவிய முருட்டொடுதாக் கெனுமவினைப்பா லுள்ளாள வுயர்வுதெங்க.

அறுபதத்தின் ருரிகஞ்ச நாதமுழ வின்முழக்க மருவியோசை
யுறுவெருகு புணர்ச்சிகழை யிலவீழ்ச்சி வலம்புரியின் னொலிமீன்கொத்திப்
பறவையுயர் வானிலையென் றின்னிசைதூ லாழிதுறை பலகண்டுற்ற
வறிஞ்சுதூம் பரவசமா யகமகிழ்ந்து வினவிகிற்க வன்புரி. (கக)

வவஞ்சமாக கூடற்புரணம்.

கண்கணிமை யாதுபுரு நிமிராது பற்றெரியா களம்விம்மாது
வண்மைபெறு வாய்திறவா தியற்றவிதத யாவையென வளர்வாய்ந்த
தண்மைபெறு மிட றநரம் பொலியிரண்டு மொன்றியழு தக்காவென்ன
பண்கணயஞ் செவிவாயிற் பாய்ந்துமனக் கிளாசடியுறப் பாடினாரால். ' (உஉ)

வேறு

அந்த வெல்லையி னம்மைநங் கலைமக ளருளின்
சிந்தை கொண்டிசை புரியவர் செழுமுக நோக்கி
மைந்தரீ ரிசை வழிமுறை தெரிந்தவ ரானீர்
உந்த நன்னக ரஸ்யமினீ டியபுகழோங்கி. (உஉ)

ஆசிகூரிய வம்மைத னிருமல ரடியை
மனிசி லாதபா தலநல வுரகமா மன்னர்
வாச மேவுவெண் சலசகே சரமிசைமருவு
தேச லாவுசொன் மங்கைபால் விடைகொடு சென்றா. (உச)

செல்லு மாற்றிடைச் செல்வர்க ளிருவருஞ்சிறந்த
தல்லி வாணியி னருளின லின்னிசை தரித்தோம்
நல்ல வவவிசை பயன்பட யுடைகிச ரடையோன்
புல்லு நற்றலம் பாடுவா யாழொடு புகழ்ந்து. (உரு)

பாட்ட ளிநிரண் டுமிநி பா ளைதேர் புயத துக்
கோட்டமில்லுணக் குறிசில ரவரனியிற் றாங்கி
ஆட்டல மென வு - த - ர - ன - னி - த்
கோட்டமென வு - த - ர - ன - னி - த் - ர - ன - னி - த். (உச)

கொங்கு நாட்டிடைப் பதிபல தொழுது வெள்ளிஇடையோன்
றங்கு தானமாம் விகிந்தமா புரியினை சாரத்
துக்க நாகர்க ளனுகுழ முனிவருஞ் சாரந்
தங்கு தாபதர் தொகுதியு மாறுநீன் தடமும். (உஎ)
வேறு.

காம ரங்கள் கனிதர வோங்கிடும்
காம ரங்கள் கனிதர வோங்கிடும்
தாம ரைக்குலஞ் சாரந் தடமெலாந்
தாம ரைக்குலஞ் சாரந் தடமெலாம் (உஎ)

காணக்கேசர மாமணங் கண்டிடும்
காணக்கேசர மாமணங் கண்டிடும்
காணத்துடு வளப்பணை மேவிடும்
காணத்துடு வளப்பணை மேவிடும். (உச)

கதலி வண்டடங் காலிசை காட்டிதும்
சிறுநீர் வண்டடங் காலிசை காட்டிதும்
மதுகொள் பூவின் மனை நனி நந்தனம்
மதுகொள் பூவின் மனைமுறு நந்தனம்.

(௧௦)

வேறு.

ஆய்தல் செய்யுட் களையினோர் ஆய்தல் செய்யுட் களையினோர்
தோய்தல் கள்வன் கோடரமாத் தோய்தல் கள்வன் கோடரமாத்
காய்தல்தடங் களிற்றினையே காய்தல்தடங் களிற்றினையே
தோய்தல் கனிமுலையமுது தோய்தல் கனிமுலையமுது.

(௧௧)

வேறு.

பழமருந்தியுங் காய்கனி யருந்தியும் பழுத்த
தழையருந்தியுஞ் சருகினே யருந்தியும் தண்ணீர்
விழுவருந்தியும் வாயுடைய யருந்தியும் விழவு
கழியகின்ற மாதவம்புரி வேர்பல கணத்தார்.

(௧௨)

ஊசி மீதுகாற் பெருவிர னுதியுற ஐன்றி
வாசி நேர்பெற பிரமாத் திரத்தாற வளைத்தப்
பூசி யீசனை யிதயதா மரைதனிற் பொருந்தி
பாச நீங்கிடத் தவம்புரி முனிகாரர் பலரால்.

(௧௩)

நாக மனைனர்க ளிருவரு மிகைகண்டு நாடு
மோக நாகமுங் கழுவுகிற் றுற்றினின் மூழ்கி
ஆக மத்துறை வினையெலா மொழுங்குற வாதறி
தோகை பாதிய னுலயந் தொழமனந் தொடர்ந்து.

(௧௪)

இருகரஞ்சிர மீதுறக்கப்பினோக் கிழிகீர்
ரருவிவாத்தா ஷடலெலாம் பொடிப்ப நாவயர்ப்
பொருவி னீணதிச் சடையனே முக்கணற்பொருளே
அருளின் மேனியோ யெனத்துதித் தாலயமடைந்தார்.

(௧௫)

பிறப்பிதப்பறு பெற்றினோ யுதவிடு பெம்மான்
சிறப்புறுத்திரு வடிவினை யிருகணுந் தெவிட்டா
துறப்பெருங்கண னோக்கிநாண் மலரினமுகுத்து
வெறுப்புக்கிட விழுந்தெழுந் தமலனைவேண்டி.

(௧௬)

விலக்கல் கட்டைபே யோசையும் வெடிஞரால் கடத்தல்
கலங்கு சாகத்தினெலியு மேலொருக்கலு கழுவுல்
இலங்கு தானத்தி னழுவுத லென்னுமோரெட்டுக்
கலங்கு குற்றக்க ளின்றி மூவியைமுற்த் களிந்து.

(௧௭)

பஃநீர்ப்பட விரிவுறு மிசைவகை பலவுஞ்
 சஃநீர்ப்படு மொண்ணாரம் பிடையெழுச் செய்து
 விஃநீர்ப்படு மிடச்செல்லி யமைவுற விளங்கி
 நஃநீர்ப்படப் பாடினார் தேவகா னத்தால்.

(உஅ)

வேறு.

தேவமீழ நிழினைதி சேவாகாழ மேறிந்ஞ்

செய்ய செஞ்சடை யத்தனைபரி சுத்தனே நடனத்தனே
 காத இதலி நோத போதக நாநனை மலர் பாத்தனே
 நடுநடுக்கிடு சிதவன் மகிழ்வுறநனை யுதைதருநீதனே

வேத நெடுநிடு மாதுகணவறு வேதையொடு செய்யவாதிடை

வெருவ வொருகனல் வரையெனும் படிமேலெழும்பிய சோதியே
 பேதை மதியினர் காநலுறுகிற பேறுமுதலிடு பிரபுவே

பெருமைநீடுமு னருமைபெறுமருள் பிரியமாய்த்தா வருவையே. (உக)

வேறு.

இருவ ருந் திரு முனின்றி யாழ்தழீஇ மனங்கரைந்து

பெருகுமா தாவாற் பாடப் பிஞ்ஞகனருள் சுரந்து

மருவறு செங்கணேற்று வாகனத் தம்மையோடு

தரிசன மளித்தார் நாகர் சயசயபோற்றி யென்று.

(உஉ)

அத்தா சரணம் மமலாசரணம்

நித்தா சரணம் நிமலா சரணம்

முத்தா சரண முதலே சரணம்

சத்தா சரணம் நனியே சரணம்.

(உச)

அருவே சரணம் அமலா சரணம்

உருவே சரணம் உணர்வே சரணம்

திருவே சரணம் தெனியே சரணம்

ருருவே சரணம் கோவே சரணம்.

(உஉ)

வேறு.

ஆற்றுப் பெருக்கொடுசெவ் வந்திப்பிறைக் கொழுந்தும்

நீற்றுப் பொலிவுமுள நின்மலா போற்றியரி

சேற்றுக் கமலமெழிற் செங்கணையுந் தூவியபோ

தேற்றுப் புறத்துவரு மிறைவா நின்ருள் போற்றி.

(உஉ)

வேறு.

எனவேப் ப னுதியோதிடு யிருநாகரை யிதையும்
மனமேதுபு க ளுமின்னென மறைபாடி முத்தலை
வனமேவுமு னதுபாதமெம் மனவாதன யிசையே
தினமேவிடு வாமேயருள் சிவசக்கரஞ்ஞமே.

(சச)

இங்ஙனம் வேங்கமென்ன வியம்பிடு மன்பர்தம்மைக்
கொல்லை வாயமுதச்செவ்வி கோமகனினிற் றோக்கிச்
செவ்விய தொண்ட ரோடுஞ் சிந்தையி லெண்ணங்கொண்ட
திவ்விய வரமளித்தேஞ் சென்மினென் றிவற்றமலந்தந்தார்.

(சஇ)

வேறு.

சறை யிடற்றிதை கரக்கக் கட்செவித்தலைவரந்த
பிறைமுடிப் பிராணவாழ்த்திப் பிரித்தவரவ சன்பாக
உறைதரு நகரமெய்தி யொள்ளிய விசைபொருந்த
இறைவனைப் பாடிவாழ்பே ரின்பத்தில் வாழ்த்தாரிப்பால்.

(சக)

வேறு.

திருக்கையிற் கலமமர்செய் தண்கடல்குழ் குவலயத்திற்
கிறந்த வீரச்
செருக்கைவடி வறுசெவ்வப் பெருக்கையிகப் படைத்தறத்தார்
செங்கந்தாங்கும்
இருக்கையிருந் தரசியன்று குவலயா சுவப்பெயர்கொ
ளேந்தலுன்னத்
திருக்கையற்றுக் கொடுக்கையற்றுத் திருத்தவத்தோ ராசெசொலச்
செழித்துவாழ்த்தான்.

(சஈ)

நாணமட மச்சமொடுபயிர்ப்பெனுந் குணமியைந்து
நறுமுத்தென்னும்
வாணகைப்பு மடந்தைதிருவழிகொண்ம தாலசைப்பேர்
மடநல்லாளப்
பெணுமில்லா னெனப்படைத்திவ் வுடலுயிர்போலெஞ்ஞான்றும்
பிணைந்துவாழ்வான்
குணமவா வறுமெழிலான றரியலருக் கசனியெனு
மாணமமிக்கான்.

(சஅ)

